

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

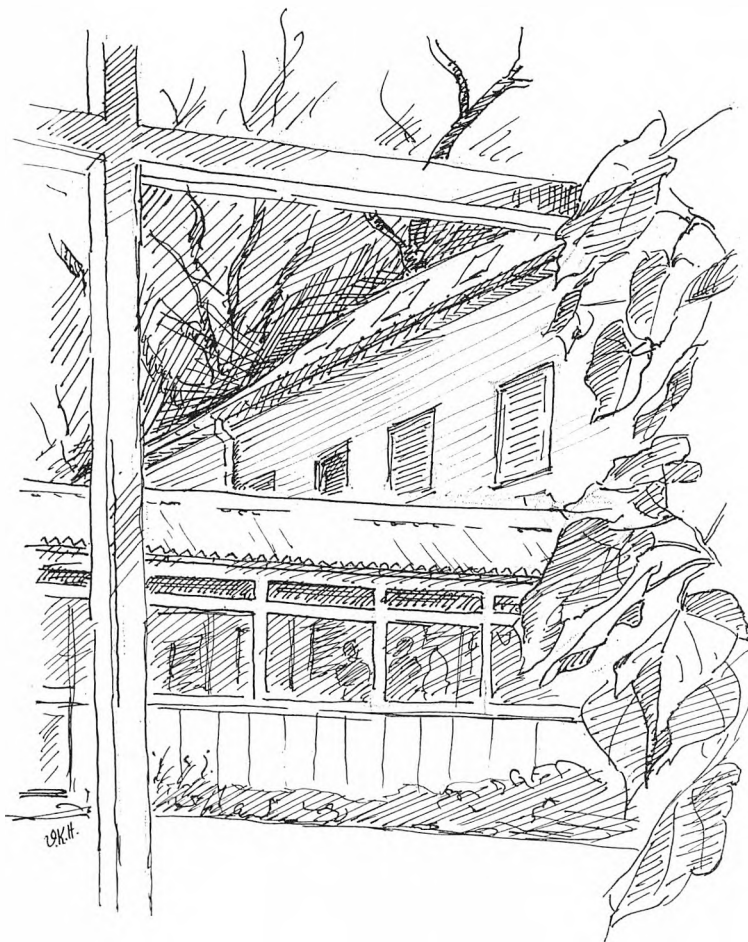
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

1961

Statens pædagogiske Studiesamling
København

ÅRSSKRIFT

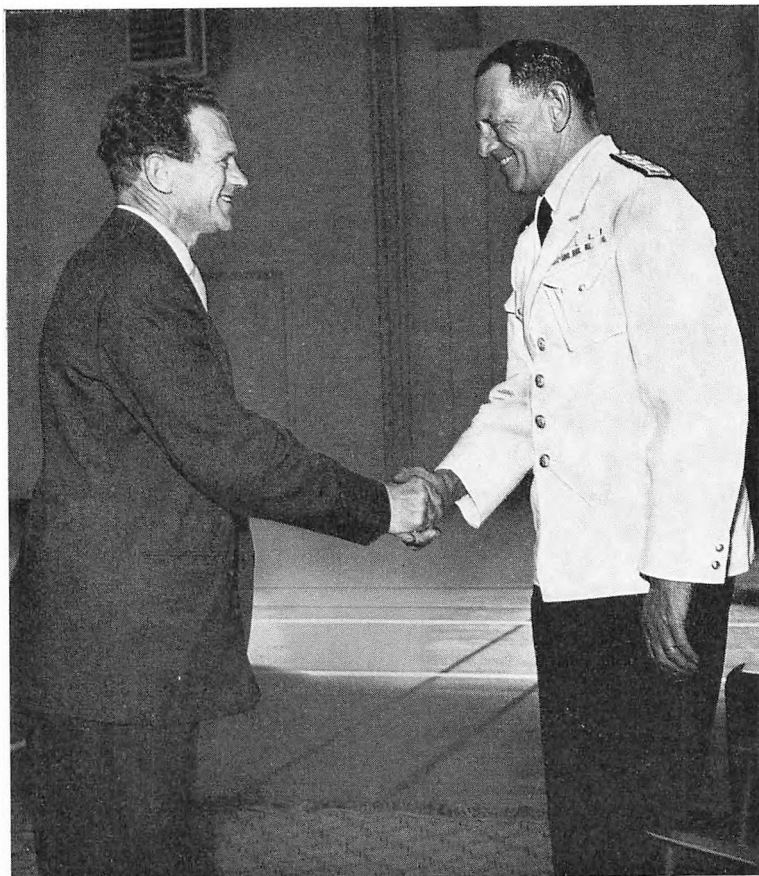
UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES
ELEVFORENING

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri A/S, Kolding.

FORSTANDER SVEND AAGE THOMSEN

* 20/2 1911 — † 26/3 1961

Fra skolens genindvielse 1958

Det er med vemod, jeg sætter pennen til papiret for at skrive disse mindeord om forstander Svend Aage Thomsen. Gennem 15 år stod vi i intimt samarbejde for at få Den jyske Idrætsskole udbygget således, at den idé, Svend Aage Thomsen i sine ungdomsårs idealisme havde fostret, kunne blive en realitet.

Vanskelighederne var store — større, end mange gør sig nogen forestilling om — og kun den ukuelige vilje, Svend Aage Thomsen var i besiddelse af, har over de meget kritiske og tilsyneladende håbløse situationer, der gang på gang opstod under bestræbelserne for at få skolen udbygget.

En til fanatisme grænsende idealisme var øjensynlig den kraftkilde, der gav styrke og tålmodighed til at prøve igen og igen utallige gange. Selv om skuffelser og modgang undertiden kunne gøre ham mismodig og tungsindig, så skulle der kun en smule lysning til, for at idealismen og begejstringen atter flammede op med fornyet glød og kraft.

Uden disse egenskaber forenet i Svend Aage's person og bragt til udfoldelse af ham havde Den jyske Idrætsskole ikke eksisteret i dag. Dansk idræt og dansk ungdom er ham stor tak skyldig for den indsats, han øvede, og for den skole, han skabte og formede ud fra sin ideale stræben og kærlighed til dansk ungdom.

Alle vi, der har oplevet Svend Aage Thomsen, vil ære og hædre hans minde. Vi gør det bedst ved at sørge for, at der altid om Den jyske Idrætsskole fylkes ungdom, der stræber efter de høje idealer, selve skolen blev et udtryk for. — Opfyldes det, har vi forvaltet den store arv, Svend Aage Thomsen gav dansk ungdom i Den jyske Idrætsskole, på den rigtige måde.

Willy Sørensen.

SVEND AAGE THOMSEN I FEST OG HVERDAG

Jeg er ikke helt klar over, om det var ved danmarksmesterskabet i enkeltmandsgymnastik eller ved et atletikstævne, jeg første gang så Svend Aage Thomsen, men jeg husker i hvert fald meget tydeligt et gymnastikmesterskab i 1930'erne, hvor Svend Aage ikke gjorde sig særligt bemærket under selv konkurrencen, men til gengæld blev »dagens mand«, da det kun drejede sig om at underholde publikum og give afløb for egen idrætsglæde. Medens man i de senere år har udfyldt tiden fra den sidste disciplin, til det endelige resultat er regnet ud, med opvisning af et kvinde- eller ungdomshold, overlod man det i »gamle dage« til gymnasterne selv at optræde, og for mange tilskuere var det i virkeligheden danmarksmesterskabets største oplevelse at se disse ekstranumre. Man kaldte dem »ikariske lege«, hvilket navn vist nok var opfundet af Marius Lefevre, der i et halvt hundrede år var den eneste virkelige gymnastikekspert i dansk sportspresse, og han sluttede i nogle år altid sine referater fra enkeltmandsmesterskabet med en bemærkning om Svend Aage Thomsens morsomme påfund under disse »ikariske lege«.

Det var ellers lidt strengt, at gymnasterne skulle ud i et nyt program, efter at de havde gennemført både obligatoriske og frie øvelser på samme dag — det gjorde man dengang — og denne ekstra-underholdning begyndte først, efter at publikum havde givet udtryk for, at de ventede et eller andet, når selve konkurrencen var forbi. Nogle af gymnasterne var så trætte, at man kunne se, de meget

nødt vilde opfylde tilskuernes ønske, men Svend Aage var ikke vanskelig at overtale. Man har vel dårligt lov til at sige, at han havde gemt lidt af kræfterne til denne afdeling, for jeg var ikke i tvivl om, at han også i de officielle discipliner gjorde sit bedste, men med sand idrætsglæde og et ansigtsudtryk, der skiftede mellem muggen charme og et hyggeligt gavtyvesmil, gik han i gang med nogle øvelser, der slet ikke stod i nogen lærebog. Jeg havde på fornemmelsen, at han improviserede, og selv om han aldrig kom i præmierækken ved gymnasternes enkeltmandsmesterskab, kunne der ikke være tvivl om, at han i nogle år var den uofficielle mester ved de »ikariske lege«.

Den samme idrætsglæde, som han viste ved gymnastikmesterskabet, gik igen på atletikbanen. Vi konstaterede det, når han havde opnået et særligt godt resultat i højdespring, stangspring eller hækkeløb, der jo var hans tre favoritøvelser. Til at begynde med var det udtryk for spontan glæde, at han fløj hen over grønsværen i et par imponerende araberspring med efterfølgende flik-flak, men efterhånden mærkede man, at publikum ventede en reaktion efter et af hans gode resultater, og Svend Aage var aldrig kostbar. Hans idrætsglæde var så umiddelbar, at han gerne ville være med i så mange konkurrencer som muligt. Det gjorde ham til den bedste tikæmper, vi har haft i Danmark, og jeg hørte af og til idrætsskammerater klage over, at han godt kunne give dem en chance for at vinde nogle øvelser, når han allerede var bleven nr. 1 i f. eks. hækkeløb og stangspring, men jeg tror egentlig aldrig, han tænkte på, at han tog noget fra andre. Han glædede sig kun over at prøve kræfter i konkurrencer, og det var vel mere morsomt at vinde en eller anden øvelse, som ikke var hans speciale end at tage førstepladsen i en disciplin, hvor han var sikker vinder.

I 1939 afholdtes de danske atletikmesterskaber i Ålborg, og i bilen ned gennem Jylland fortalte Svend Aage om sin træning. Han havde idrætstøjet med på de rejser, der dengang var en del af hans daglige arbejde, og når han kom

gennem en skov, klædte han sig om og tog en løbetur for at styrke konditionen. To år senere gæstede jeg ham i Vejen, hvor vi talte om den skole, han nu ville bygge i Vejle, og selv om det under krig og besættelse var svært at se, hvorledes hans store planer kunne gennemføres, blev jeg smittet af hans energi og optimisme. Her var en mand, der førte de høje mål fra idrætten over i andre opgaver, og når jeg tænker på de beskedne forhold, den gamle skole kunne byde på, og at Svend Aage kun ville bygge en idrætsskole i Jylland, fordi man allerede havde en på Fyn og Sjælland, er det egentlig et mirakel, at Vejle »overlevede«, medens der kom større skoler i Sønderborg og Viborg.

Jeg havde ikke den glæde at være til stede hverken ved den første indvielse i Vejle i 1943, eller da skolen fik sit nuværende udseende i 1958, men jeg var sammen med Svend Aage Thomsen den 28. og 29. august 1943, da det danske atletiklandshold var i Stockholm og fik et minde for livet. Det var en landskamp, som blev et idrætsligt højdepunkt for alle de danske deltagere, og jeg vil tro, Svend Aage i de dage, der var af betydning for Danmarks fremtid, voksede så meget menneskeligt set, at det betød noget for hele hans arbejde på idrætsskolen.

Hvor mange gange, jeg senere kom til at besøge Svend Aage og Ingrid, har jeg ikke tal på, men der er ét ophold, jeg navnlig vil mindes. Det var i forbindelse med den olympiske weekend i 1959, da eliten af dansk idrætsungdom samt mange af vore ledere mødtes for at tale om forberedelserne til de olympiske lege i Rom. Skolen i Vejle var selvfølgelig først og fremmest bygget for »idræt i bredden«, men Svend Aage havde jo selv været rekordindehaver, danmarksmester og deltager ved de olympiske lege, hvorfor det lå i ham, at skolen også burde betyde noget for de idrætsdyrkere, som ønskede at hævde sig blandt de bedste. Jeg er sikker på, at han var meget glad for at være vært for en del af den danske ungdom, der havde en rejse til de olympiske lege som mål for træningen.

Sidste gang, jeg hilste på Svend Aage, var i november

1960. På vejen hjem fra Århus aflagde jeg et uanmeldt besøg, og Ingrid bød som så ofte før på kaffe, hvorefter vi sad og talte hyggeligt sammen om fælles bekendte og det daglige arbejde på skolen. Således vil jeg helst huske ham, og mon ikke de fleste af os har de bedste minder om skolen i Svend Aages og Ingrids tid på den måde. En mand, der nåede toppen på idrætsbanen og gennemførte en stor plan til gavn for den danske ungdom, var trods alt bedst at gæste i hjemmets stille hverdag. *Evald Andersen.*

HAN BLEV SYMBOLET PÅ DET BEDSTE I IDRÆTTEN

*Svend Aage Thomsens jordefærd
fra Den jyske Idrætsskole.*

Gennem silende regn og snefog blev forstander Svend Aage Thomsens bære påskelørdag, efter en smuk højtidelighed på Den jyske Idrætsskole, ført til Nordre Kirkegård i Vejle, hvor jordfæstelsen fandt sted. Et tusindtalligt følge, repræsenterende alle danske og mange nordiske idrætsorganisationer, fulgte Svend Aage Thomsen på den sidste færd gennem den skov og den egn, som han elskede så højt, og som blev rammen om hans livsværk.

Sørgehøjtideligheden fik et gribende forløb. Den store idrætshal var omdannet til en blomsterhave, hvor den hvide bære var hensat på en katafalk foran et højt grankors med påskeliljer og omgivet af en faneborg, hvori mange idrætsorganisationer var repræsenteret. På båren, der var smykket med røde nelliker og hvide syrener, var lagt en prunkløs buket bundet af lyng og vintergrønt fra Svend Aage Thomsens fristed, den gamle gård i Egtved, hvor han havde drømt om fremtidig at skulle have tilbragt sine korte fristunder. Forrest ved båren stod en krans med blå-rød-hvide bånd fra den frihedskæmpergruppe, hvori Svend Aage Thomsen under besættelsen var et meget aktivt medlem. Gennem hele hallens længde strakte rækkerne af kranse og buketter sig som lysende bånd af farver, og levende lys i høje kandelabre kastede et blødt skær over det gribende sceneri i det skønne rum, hvor hverdagens travle liv og glæde for en kort stund var afløst af dødens tyste alvor.

En brændende flamme.

Efter salmen »Vi pløjed', og vi så'de« talte pastor Gunnar Erlandsen: — I den salme, vi netop har sunget, lyder der en tak til Gud for alle gode gaver. Det er disse strofer, der synges som bordbøn her på skolen. Ofte har de lydt på dette sted, men i dag får ordene et dybere perspektiv end nogen sinde. I dag skal vi sige Gud tak for ham, der skabte denne skole. Tak for Svend Aage Thomsen. Det føles så ufatteligt, at han er borte, men i en tid, hvor mennesketanker går højere og videre end nogen sinde før, er vi stadig fattige i vor afmagt over for døden.

Der er sagt og skrevet så meget smukt og rigtigt om det liv, der så brat er blevet afsluttet, men for mig er ordet: grebet ligesom sammenfattet i alt, hvad der er sagt og skrevet. I Svend Aage Thomsen mødte vi et menneske, der var grebet af en stor tanke, et stort syn, som blev hele hans liv. Han var grebet af tanken om at gøre en indsats for dansk ungdom. Han satte sig sit mål, og han gik fuldt og helt ind for den opgave, der blev hans.

Det er betegnende, at skolens emblem bærer en brændende flamme. For Svend Aage Thomsen var flammen symbol på noget lutrende, varmende, rensende, på ilden, der skal fænge fra mand til mand og fra kvinde til kvinde i bevidstheden om, at selv den svageste gnist kan tænde lys i en andens liv.

Hvor der er vilje, er der en vej, var Svend Aage Thomssens motto, og hele hans liv blev ledet af hans egen stærke vilje og tro på den sag, han ofrede alle sine kræfter. Han tog sine opgaver meget alvorligt. Han følte, at de unge, der kom på skolen, var ham betroet, og under dette ansvar handlede han.

En mand, der er grebet af et syn, er stærk, men Svend Aage Thomsen var også grebet af glæden for livet, for Guds vidunderlige verden. Den vilde svane, som lander på søen, humlebien, der flyver mellem blomster, skovens myldrende liv var for ham vidnesbyrd om Guds skabermagt. Og hans kærlighed til livet gav sig også udtryk i hans ærbødighed

for det menneskelige legeme. Han så aldrig idrætten som et mål i sig selv, men et middel til at nå det egentlige mål: at gøre legemets tempel til en værdig bolig for ånden. Hvor rigtigt er det ikke sagt, at Svend Aage Thomsen blev symbolet på det bedste i dansk idræt.

Svend Aage Thomsen var menneske i hele sin færd. Han elskede fællesskabet med andre. Ikke blot i skolens myldrende travle liv, men under alle livets villkår. Han, der selv havde så rigt et arbejde, så smukt et hjem, glemte ikke dem i samfundet, som var anderledes, og det var glade timer for de hjemløse mænd, når Svend Aage Thomsen sammen med sin far deltog i sammenkomster med dem og delagtiggjorde dem i så meget smukt og godt, som kunne gøre livet lysere for dem.

Livet går videre på Svend Aage Thomsens skole. Andre vil føre hans arbejde videre. Mange gode, kærlige breve er sendt til hans kære. Hans hustru, børnene, de gamle forældre og den øvrige familie, og i sorgen har det været en trøst for dem at møde sympati og deltagelse. Men for dem var han uendelig meget mere end den dygtige leder. For dem havde han været lige elsket, lige agtet, selv om han havde fået et helt andet liv. Hans kære søger efter trøst i deres store sorg. Måtte de finde den i påskebudskabets forjættelse: Mesteren lever. Jo mørkere himlen er, des stærkere lyser regnbuens farver, og jo tungere sorgen er, des stærkere må vi klynge os til det ord: Mesteren lever. Så kan vi i sandhed sige: — Død, hvor er din brod. Død, hvor er din sejr?

Ånden vil leve.

Efter at et strygeensemble under ledelse af musikdirektør Elmo Pedersen havde spillet Händels »Largo«, trådte skolens formand, borgmester Willy Sørensen, hen til bårn og sagde: — Med dyb sorg siger alle vi, der på forskellig måde har arbejdet sammen med dig om skolens anliggender, dig det sidste farvel, Svend Aage. Vi havde så inderligt ønsket, at du endnu i mange år skulle have ledet denne skole og til gavn for dansk ungdom have været med til at lægge alt

på skolen ind i de baner, du mente var de rette. I dag er der så meget, vi gerne ville sige dig, men du er borte, og vi kan kun sige dig vore hjerters tak for alt, hvad du skabte, for alt, hvad du betød. Vi vil også takke dine kære, som stod bag dig, og som hjalp dig til at nå de mål, du satte dig, og vi lover dig, at så længe din skole består, vil din ånd leve på dette sted.

Derefter talte Dansk Idræts Forbunds næstformand, grosserer Gudmund Schack: Det er uendelig vemodigt at mindes, at jeg for kun fjorten dage siden besøgte denne skole for at tale med Svend Aage Thomsen om fremtiden. Den gang var han så glad, så veloplagt, og han sagde til mig, at han aldrig havde glædet sig mere til at skulle modtage et nyt hold elever end i dette forår. Det er ufatteligt, at vi så kort tid efter skal sige farvel til Svend Aage Thomsen, og så helt ugørligt i få ord at skulle tolke, hvad han har betydet for dansk idræt. Om ham kunne så meget godt siges. For ham var det opdragende, det vejledende, det første i idrætten. Han havde altid begejstringen, hjertet med i alt, hvad han foretog sig. Det var denne smittende ildhu, der rev alle med, og som gjorde det muligt for ham at løse de store opgaver. Svend Aage Thomsen var en af de store skikkelser i dansk idræt. Vi hører vore hoveder i dyb taknemlighed og beundring for alt, hvad han har betydet, og som han vil komme til at betyde i fremtiden gennem den skole, han skabte.

Livet blev rigere.

Lærer Thormod Petersen talte som formand for skolens elevforening: — Da Svend Aage Thomsen i 1942 nedlagde grundstenen til skolen, sagde han: — Måtte de ønsker, tanker og drømme, jeg har haft for denne skole, blive virkelighed. — Svend Aage Thomsen havde evnen til at drømme stort, men han glemte aldrig, at der bag drømmen må ligge en vilje til at gøre en indsats. Vi bærer alle på minder om øjeblikke, hvor livet blev rigere på grund af Svend Aage. Vi delte hans glæde, hans sejr, og derfor deler vi også i dag sorgen med hans kære. Vi ved, hvad de betød for ham.

Hans ønske var ikke blot at skabe en skole, men en skole, som var et hjem for ungdommen. En sådan opgave kan ingen mand løse alene. I Ingrid fandt Svend Aage sin støtte og aldrig svigtende medhjælp. Derfor skal det også siges i dag, at Den jyske Idrætsskole er skabt af Svend Aage og Ingrid Thomsen. Vor bedste tak til dem må være at prøve på at bære den gnist, de gav os, videre, så den kan fænge i mange unges sind.

Strygeensemblen spillede derefter Händels »Arioso«, og

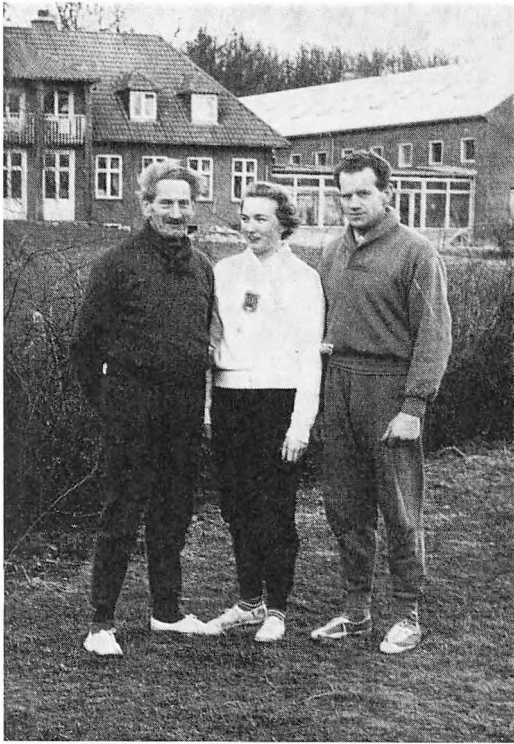
så talte Svend Aage Thomsens broder, fabrikant Alfred Thomsen, Vejen. Dybt bevæget mindedes han broderen som den stærke og samlende i familie- og vennekredsen og sagde: — Vi føler os så ufuldkomne uden dig, men vi må søge at finde trøst i bevidstheden om det fuldkomne liv, du levede. Vi takker dig for det gode eksempel, du gav os alle.

Til de majestætiske toner af sørgemarchen fra Kjeld Abells skuespil »Silkeborg« blev den hvide kiste af seks af skolens tidligere elever båret gennem hallen. Fra det lyse, blomstersmykkede rum ud i snestormen, der fra en lav himmel fejede hen over sørgetoget under den lange tur til kirkegården. Her foretog pastor Erlandsen jordpåkastelsen og lyste velsignelsen. Før det store følge skiltes, takkede Svend Aage Thomsens gamle far, Ole Thomsen, Vejen, alle, som i de tunge dage siden Svend Aage Thomsens død har vist hans nærmeste kærlig deltagelse.

Signerede krans.

I det væld af krans, der var sendt til båren, var signerede fra bl. a.: Sct. Georgs-Gilderne i Danmark, Dansk Sejlunion, Friluftsrådet, J. Lauritzens Søfartsskole, Svendborg, Handelsministeriets tilsyn med Handelsskolerne, Københavns Idrætspark, A/S Vejle Margarinefabrik, Vinterholdet 60—61, Gl. elever, Politiets Idrætsforening, V-Gruppen, Dansk Athletik Forbund, Jydsk Boldspil Union, Dansk Håndbold Forbund, Dansk Boldspil Union, Vejle byråd, Danmarks Sportshandlerforening, D. D. S. G. og I., Vejle Boldklub, Samvirkende Idrætsklubber, Vejle, H. C.-Sport, Vejle, Dansk Badminton Forbund, Jyllands Badminton Kreds, Salling Gymnastik Forening, Vejle Amts Gymnastikforening, Boldklubben Kammeraterne og Støttefondet, Hedensted Gymnastikforening, Malernes Andelsselskab, Mølvang Gymnastikforening, Vejle Amts Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, Dansk Gymnastik Forbund, Vejen kommune, Jydsk Amatør Bokse Union, Gymnastikhøjskolen, Viborg, Esperantisterne, Den jyske Idrætsskoles hovedbestyrelse, Sydslesvigske Danske Ungdomsforeninger, Samvirkende Idrætsklubber, Køge, Norges Fotball Forbund, Personalet på Den jyske Idrætsskole. Dansk Idræts Forbund, Helga og Metha Møller, Vejle Husholdningsskole, KFUM og Ks Idrætsafdeling, Dansk Volleyball Forbund, De danske Gymnastikforeninger, A/S Fællesbageriet, Frederiksborg Amts Gymnastikforening, Vejle ny Bogtrykkeri, Vejle Fjord Højskole, Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, Ribe Amts Gymnastikforening, atletik- og håndboldafd., Dansk Amatør Bokse Union, Svends Rutebiler, Dansk Orienterings Forbund, Thisted og Warrer, A/S Damman Asfalt, Sønderjydsk Idrætsforening, Vejle Sportsfiskerforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Vejle Dame- og Herre-Roklub, Cykleklubben ABC, Vejle Svømmeklub »Triton«, Venner i Dansk Bueskytteforbund, Sommerpigerne 1959, Vejle Isfabrik, Haveselskabet »Højskolehaven«, Horsensegnens Gymnastikforening, Idrætsmærket, Samtlige Sportsklubber i Vejen, Dansk Rideforbund, Landsdelingsførerforeningen, Kolding Idrætsforening, fodboldafdelingen, Idrætsløgskolen i Sønderborg, Odense Cyklebanes Rytter afd., Odense Cyklebane Klub, Vejle Bane- og Landevejsklub, Vejle og Omegns Rideklub, Odense Amts Gymnastikforening, Gymnastikhøjskolen, Ollerup, Vojens Ungdomsskole, Danske Idrætsslæger, Direktionen for De danske Landmandsbanker, Esbjerg Gymnastikforening, Jydsk Håndbold Forbund, Dansk Bord Tennis Union.

VED

AMTSVEJASSISTENT OLE CHR. THOMSENS DØD

Med dyb sorg og vemod modtog familie, venner og idrættskammerater meddelelse om, at forstander Svend Aage Thomsens far, flv. amtsvejassistent Ole Chr. Thomsen, Askov, midt i november måned — knap otte måneder senere — fulgte sin søn i døden.

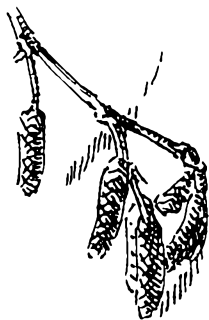
Mange elever, kursister og ledere vil mindes en karakterfast personlighed, som med iver og enestående offervilje gik ind for arbejdet på »Den jyske Idrætsskole«. Hans interesse for idræt var legendarisk. Herom vidner det utal af idrætsmærkeprøver, han i årenes løb bestod.

Men Ole Thomsen var mere og andet end idrætsmand, fra naturens hånd var han udstyret med evner og talenter langt over det sædvanlige. Hans opfindersnilde kronedes med bygningen af den store maskinfabrik »Epoke« i Askov, en fabrik, hvis produkter, skabt og udtænkt af Ole Thomsen, eksporteres til hele Europa. Fabrikken ledes og ejes af afdødes søn, Alfred Thomsen, og arbejder fortrinsvis med grusspredere. En anden fabrik, som har hjemsted i Hejls, fremstiller en af Ole Thomsens første opfindelser: den berømte kloakrenser »Grab«. Her er afdødes datter og svigersøn, Inger og Gunnar Skibelund, daglige ledere af virksomheden. — Den tredje søn, Jacob Thomsen, er ejer af en god og veldreven benzin- og servicestation i Engesvang.

Lørdag den 18. november 1961 fandt Ole Thomsens jordefærd sted fra Askov valgmenighedskirke. Efter begravelsen samledes familie, venner og pårørende til en meget smuk mindesammenkomst på sløjdskolon. — En rank og retlinet personlighed er ikke mere iblandt os.

Æret være Ole Chr. Thomsens minde.

Elmo Pedersen.

Tage Søgård — Aksel Bjerregaard.

Nu, hvor dette skrives, har skolens nye forstandere allerede fungeret i nogen tid, men det må være på sin plads, at de i dette skrift præsenteres for elevforeningens medlemmer og andre af skolens venner.

Ved gennemgangen af de mange ansøgere til stillingerne konstaterede skolens bestyrelse den sjældne ting, at alle ansøgere var højt kvalificerede folk. Det skabte den vanskelighed, at bestyrelsen ikke enstemmigt kunne udpege den eller de nye forstandere, men det er vel naturligt, at en bestyrelse ved afgørelse af vitale spørgsmål må give udtryk for de synspunkter, som ligger den enkelte stærkt på sinde.

Et flertal af bestyrelsen fandt, at skulle skolen føres videre efter de forudsætninger, som blev fastlagt under planlægning og start, måtte såvel den idrætslige kursusvirksomhed som den højskolemæssige side tilgodeses. Ud fra denne overbevisning fandt man, at skolens virksomhed bedst kunne udfyldes, hvis man på disse felter fandt to mænd, som hver for sig var i stand til at udfylde deres hverv fuldt ud.

Vi var overbevist om, at Tage Søgård, som siden 1. november 1945 har været knyttet til skolen, var manden, der kunne løse højskoleopgaven. Hans arbejde for skolen gennem de mange år var for os en borgen for, at højskolen fremover ville være i de allerbedste hænder. Men Tage Søgård er ikke ensidig, han har i løbet af årene gennemgået en række idrætslige specialkursus og har bl. a. bestået DBUs treårige uddannelse. Inden for idrætten har han slået sit navn fast som håndboldtræner og ikke mindst som fodboldtræner, ligesom han har været amtsidrætsinstruktør under indenrigsministeriet i 4 år. Søgård har taget lærereksamen fra Gjedved seminarium og har været på Askov til nordisk lærerkursus. Født den $25\frac{1}{2}$ 1922 må der være mange gode arbejdsår for ham.

Var Tage Søgård en kendt skikkelse inden for højskolekredse, var blandt ansøgerne en mand, hvis navn er slået fast med syvtommersøm inden for dansk idræt.

Aksel Bjerregaard var manden, og en nærmere præsentation burde være overflødig. Men visse data skal dog opregnes. Studenten fra Efterslægten, som afbrød et universitetsstudium for at hellige sig idrætten, gennemgik i 1941—42 Statens Gymnastikskoles kursus og i 1946 Svenska Fri-Idrottsförbundets 3 måneders kursus på Bosön. I årene 1943—48 finder vi ham som instruktør for Københavns Athletik Forbund og fra 1948 ansat som instruktør i Dansk Idræts-Forbund, hvor arbejdet dels har bestået i medvirken ved special-forbundenes kursus og dels i træning af idrætsfolk til større arrangementer, f. eks. træning af fodbold-

spillerne til olympiaderne 1948 og 52 og konditionstræning af næsten samtlige idrætsfolk til olympiaden i Rom. Hans nære samarbejde med dr. Boje og andre idrætslæger må forventes at give gode resultater, som vil være af værdi for mange idrætsfolk. Bjerregaard, som er født den 19/10 1916, må håbes at kunne give mange gode år for skolen.

Når der endvidere for begges vedkommende samtidig findes fine karakteregenskaber og evner til at omgås mennesker, vil der være al grund til at tro, at begge, som har uddannelse til at supplere hinanden, — også uden for deres eget specialfelt, — vil have mulighed for at føre skolen videre i den rigtige ånd.

Med ønsket om mange rige og gode arbejdsår tror jeg at udtrykke forhåbninger, der næres af skolens venner til de nye forstandere.

Otto Lassen.

JULEPRÆDIKEN

Dengang — den første julenat — da en engel stod på Bethlehems mark og sagde: Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for alt folket — og derpå en himmelsk hærskares mangfoldighed lovede Gud, da var der i disse hærskarer en lille engel. Den skulle egentlig slet ikke have været med, for dels var den så lille, og dels hørte den slet ikke til de engle, som Gud bruger til at sende bud til jorden; dens opgave var sammen med mange tusind andre små engle at pudse de utallige himmelske lysekroner. Men nu havde den hørt det rygte, som gik fra mund til mund blandt himmelens engle, at Gud ville sende et budskab til jorden, og det skulle fødes som et lille menneske i en stald i Bethlehem, og det barn skulle bringe Guds glæde til menneskene ved at fortælle dem, at Gud holder så meget af dem og slet ikke vil være vred, selv om de gør så meget stygt. Og rygtet havde også fortalt, at en engel skulle forkynde den store glæde, og at hele hærskarer af engle skulle overvære det og bryde ud i lovsang til Gud for den glæde, han sådan ville give menneskene.

Da den lille engel havde hørt disse rygter, så fik den sådan en lyst til at være med; nu havde den der i en hel evighed været beskæftiget med at flyve fra lysekrone til lysekrone, og så syntes den, at den egentlig godt kunne fortjene en fridag. Derfor gik den hen til Gud Herrens trone, bøjede sig helt til jorden og bad, om den ikke nok måtte komme med blandt de himmelske hærskarer, der

skulle til jorden; og Gud Herren havde smilet til den og så bare nikket, og glad ilede den lille engel hen til de store skarer og fløj til jorden. Og det øjeblik, da den befandt sig over Bethlehemsmarken, havde sidenhen været det dejligste, den havde at tænke på, for den var så lykkelig over at vide, at alle mennesker på jorden nu gik rundt og var så glade, fordi Gud gennem Jesusbarnet havde fortalt dem om sin store godhed og kærlighed.

Da der så var gået sådan ca. 2000 år — det vil sige på jorden, for i himmelen har man slet ikke dage, måneder og år, for der er en dag som 1000 år og 1000 år som en dag — så syntes nu i hvert fald den lille engel, at nu var det så længe siden, den havde været på jorden den julenat, at den fik lyst at komme derned igen, for den ville så gerne se alle de glade mennesker, som var så lykkelige over Guds store kærlighed til dem, og så forleden dag gik den endnu engang hen for Gud Herrens trone, bøjede sig til jorden og bad om lov til at komme ned på jorden for at glæde sig ved synet af alle de glade mennesker, som særlig nu ved juletid er så taknemmelige mod Gud. Men denne gang smilede Gud Herren slet ikke, tværtimod, han så alvorlig ud, næsten som om han var bedrøvet. »Tror du, lille engel,« sagde han, »at du er stærk nok til det?« »Stærk nok,« sagde den lille engel forbavset, »når mine vinger kunne bære mig dengang, den første julenat, så kan de vel også nok i dag« (for i himmelen bliver man jo slet ikke gammel). »Ja-ja da,« sagde Gud, »så skal du få lov; men så må du også love mig, at du, så snart du kommer tilbage, vil møde her hos mig og fortælle, hvad du har oplevet.« Men endnu mens den lille engel svarede: »Ja, det skal jeg nok,« var den allerede på vej ned til jorden.

Da den nærmede sig, så den et stærkt lys, og den styrede lige imod det. Det var en lille by, og engelen så, hvordan der var tændt et stort juletræ midt på byens torv, og over alle gader var der spændt granguirlander, der lyste langt væk. »Se, hvor glade menneskene er for Jesusbarnets

ord om Guds godhed imod dem,« tænkte den lille engel, og uden at nogen kunne se den, blandede den sig i menneskevrirmlen på gaderne for at lytte til, hvad der blev sagt. Det var tydeligt, at næsten alle også var glade — men glæden fra Gud talte de slet ikke om, de glædede sig over alt muligt andet, men ikke over det, engelen ventede.

Så gik den ind i forretningerne, den ene efter den anden; og folk var venlige; når de kom til at skubbe til hinanden, sagde de omforladelse; første gang den lille engel hørte det, blev den så glad. »Hør, de beder Gud om forladelse for det onde, de har gjort,« tænkte den; men snart opdagede den, at det var bare noget, de sagde til hinanden, fordi de havde skubbet. Gud blev slet ikke nævnt — det vil sige, det gjorde han, men på en måde, som forskrækkede den lille engel.

Så bestemte den sig til at gå ind i et hus; det viste sig at være et bladhus, der hvor de laver aviserne; alle havde de så travlt, for det myldrede ind med telegrammer om folk, der brød ind og stjal, og andre, der havde slået nogen ihjel, og pludselig kaldte han, der ledede det hele, alle sine folk sammen; han så så vred ud, og så slog han i bordet og sagde: »Her på bladet holder vi med Jensen og ikke med Hansen, Jensen skal forgyldes og Hansen sværtes, ligegyldig hvad de siger og gør, og hvis nogen har en anden mening, så kan han forsvinde.« »Stjæle,« tænkte engelen, »slå ihjel og lyve om folk — jamen, hvordan kan mennesker være så onde, når de har fået Jesu besked fra Gud om hans kærlighed?«

Så gik engelen fra hus til hus. Et sted sad der en ensom kone og sørgede, fordi hendes søn var rejst langt bort og aldrig skrev. Et andet sted lå manden syg, og hans kone og børn var så bekymrede for ham. Et tredje sted stod der en kiste midt på gulvet, deri lå en moder, og hendes mand stod og så så fortvivlet ud, og børnene græd hjerteskærende. Alle steder tænkte engelen: »Ja, det er sandelig ikke mærkeligt, at menneskene sørger over alt det smertelige, der rammer dem; men når de kender juleglæden fra Bethle-

hemsbarnet, budskabet om Guds evige barmhjertighed i liv og død, så har de jo hans trøst i alle deres sorger.« I det samme kom den lille engel forbi en kirke; der var lys i vinduerne, og orgelet spillede, og så blev engelen glad, for den tænkte, at derinde måtte den kunne finde Guds glæde. Den gik derind. Der var nu ikke ret mange mennesker, og de, der var der, så så underligt højtidelige ud, nærmest triste, nogen glæde var der slet ikke at spore på deres ansigter.

Så gav den lille engel op og fløj tilbage til himmelen; men det gik ikke nær så hurtigt, som da den fløj ned, det følte så tungt, og engelen tænkte på, hvad Gud Herren havde sagt: »Tror du, du er stærk nok?« Straks da den var hjemme, gik den hen til Gud Herrens trone; men denne gang var det den, der så så alvorlig ud, nærmest bedrøvet, mens den fortalte alt, hvad den havde oplevet på jorden — om glade mennesker, som bare ikke glædede sig over Guds glæde til dem, om bedrøvede mennesker, som ikke søgte trøsten i Guds glæde, om onde mennesker, som var lige glade med den, og om fromme mennesker, som da vist i virkeligheden slet ikke kendte den store glæde, som kom med Jesus, der fortalte om Guds barmhjertighed.

Under hele engelens beretning sad Gud Herren og så ned. Så spurgte den lille engel langsomt og tøvende med angst i stemmen: »Herre, er du nu vred på menneskene, fordi de forsmår din kærlighed?« Men da rejste den almægtige sig i al sin væld og sagde med en stemme, hvis kraft nåede himmelens fjerneste kroge: »Nej — for min tålmodighed er lige så stor som min kærlighed, og derfor bliver jeg aldrig træt af at gentage Jesu julcord om min kærlighed. Hver jul forkyndes den påny i mine kirker på jorden!« Og så vendte han sig til den lille engel og sagde: »Netop i aften er det juleaften, og endnu en tredie gang skal du få lov til at komme til jorden, flyv til en lille by, der hedder Vejle; ikke ret langt derfra ligger en kirke, der kaldes X-by kirke, gå derind, så skal du få at høre, at endnu

lyder ordet om Frelseren, der blev født for at forkynde min kærlighed, som tilgiver enhver, der gør mig imod, og står rede til at trøste i al nød, selv den største, som er den sidste.«

Og nu er det så sket; juleevangeliet har nu lydt her om Frelseren, der er menneskenes store glæde.

Kom den lille engel så? Ja — hvem ved? Måske sidder han lige midt iblandt os. Så lad os da byde Guds engel velkommen og glæde ham ved at være glade med glæden over alle menneskelige glæder: juleglæden over det utrolige, at Gud er os god! Amen!

Rud. Münster.

I slutningen af november og begyndelsen af december fik skolen besøg af maleren Viggo Kragh-Hansen og hans kone, Metha, der i flere år var gymnastiklærerinde på Idrætshøjskolen i Sønderborg.

Kragh-Hansen skulle male to portrætter af vejleborgere og boede, mens det stod på, her på skolen.

Vi havde den glæde, at Kragh-Hansen holdt to kunstforedrag for vintereleverne, som herigennem fik et inspirerende pust udefra og forhåbentlig forståelsen af, hvad der rører sig inden for den nyere kunst.

Viggo Kragh-Hansen er medlem af kunstudstillingen »Den jyske«, der hvert år bl. a. udstiller i Rådhushallen i Århus. Han har tidligere udstillet på Charlottenborg og Den Frie.

Kragh-Hansens besøg har også sat sine spor i dette årsskrift. De mange tegninger og vignetter er han mester for, og vi takker ham for foredragene, for tegningerne her i årsskriftet og dem begge for mange hyggelige timer.

HVAD IDRÆTSTRÆNEREN KAN LÆRE LÆGEN

Af *Ove Bøje*.

Vi savner Aksel Bjerregaard på Rigshospitalets fysiurgiske afdeling. Det er ikke blot vores gode ven, vi savner, men også den dygtige og inspirerende gymnastiklærer, der lærte os at anvende friskgymnastik og idrætstræning som et vigtigt led i behandlingen af patienterne. Da mange mennesker endnu forestiller sig, at en patient helst skal ligge i sengen og højest må få ganske let sygegymnastik, kunne det måske være på sin plads at fortælle lidt om anvendelsen af friskgymnastik og idrætstræning på et hospital.

Indtil for nylig har det været god latin herhjemme at hævde, at sygegymnastik, også kaldet øvelsesterapi, var noget helt andet end de sunde menneskers legemsøvelser, og at gymnastik- og idrætslæreren ikke skulle blande sig i behandlingen af de syge. Det skal han naturligvis heller ikke gøre på egen hånd, men hvis lægen og gymnastiklæreren samarbejder, kan det blive til stor gavn for patienten. Når et sådant samarbejde hidtil har været en stor sjældenhed, skyldes det formentlig flere ting. I første række måske, at man har opfattet sygdom og sundhed som værende to helt forskellige ting, enten er man syg, eller også er man sund. Så enkelt er det imidlertid ikke, man kan være mere eller mindre sund eller syg, eller man kan være syg i et begrænset område af organismen, f. eks. have et brækket ben. Endvidere har man ikke tidligere været klar over, at der i det store og hele gælder de samme love, hvad enten det er syge eller sunde, der skal optrænes. I begge

tilfælde skal træningen afpasses efter den enkeltes ydeevne, der igen afhænger af personens konstitution, alder, køn, sundheds- og træningstilstand. Selvfølgelig vil det, når det drejer sig om patienter, i visse tilfælde blive nødvendigt at tage særlige hensyn til patientens lidelse.

Behovet for legemsøvelser som et led i patienternes behandling er langt større, end mange mennesker vist forestiller sig. Af den simple grund, at de fleste patienter har måttet holde sig i ro i kortere eller længere tid p. gr. a. deres sygdom. Og selv om det er godt at hvile og slappe af en gang imellem, kan det være skadeligt, endda livsfarligt at gøre det for længe ad gangen, f. eks. ved at ligge stille i sengen gennem længere tid. Desværre kan det blive nødvendigt at udsætte patienter for et langvarigt sengeleje, men ofte kan man modvirke den skadelige virkning af sengelejet ved at lade patienterne gøre gymnastik i sengen. Drejer det sig om et brækket ben, er det jo bare dette, der skal holdes ubevægeligt, medens det andet ben, arme og krop stadig kan underkastes en vis træning trods sengelejet. Et øvelsesprogram for en sengeliggende patient skal opbygges under hensyntagen til følgende to formål: Det ene at stimulere kredsløbs- og åndedrætsfunktionen for at forhindre, at der dannes blodpropper eller opstår lungebetændelse, den anden at holde leddene bevægelige og at bevare musklernes styrke.

Når patienterne ikke skal holde sengen længere, bliver der langt større muligheder for at give en alsidig træning og motion. Når man skal træne en bokser eller en roer op, finder man som bekendt først ud af, hvilke egenskaber man skal træne op for at opnå det bedste idrætsresultat. Altså hvilke muskler der skal være særligt stærke, hvilke led der skal smidiggøres, om man skal lægge vægt på at optræne hurtighed eller udholdenhed. Derefter forsøger man at finde ud af den pågældendes form med henblik på de egenskaber, der betinger hans ydeevne inden for den idrætsgren, han ønsker at dygtiggøre sig i. Man kan f. eks. undersøge, hvormeget han kan løfte, undersøge hans ud-

holdenhed ved hjælp af trappetrinsprøven (Harvard step test), lade ham udføre bestemte gymnastiske øvelser o.s.v. I den såkaldte circuit-træning undersøger man som bekendt idrætsudøverens ydeevne ved med passende mellemrum at bestemme hans maksimale ydelser inden for den række øvelser, man har valgt som hans træningsprogram.

Er det en patient, der skal optrænes, bærer man sig principielt ad på samme måde. Man spørger blot ikke sig selv, hvilken idrætsgren han skal dygtiggøres i, men hvilke dele af hans organisme der skal trænes, fordi de i særlig grad er blevet svækkede under hans sygdom. Endvidere søger man at finde ud af, hvilke krav hans daglige arbejde stiller til organismen, hvilket iøvrigt er ganske analogt med opbyggelsen af et træningsprogram for en konkurrenceidrætsudøver, kun at man her bruger ordet arbejde i stedet for idræt. Er patienten en professionel idrætsudøver, bliver disse begreber iøvrigt helt identiske. Selv om man naturligvis tidligere i nogen grad har tilstræbt gennem øvelsesterapien at bringe patienten i form igen, er der ingen tvivl om, at man først nu gennem samarbejdet mellem idræts-træner, fysioterapeut og læge har fået en virkelig chance for ikke blot at gøre patienten rask, altså befriet for sin sygdom, men også at bringe ham i en sådan form, at han kan vende tilbage til normalt arbejde.

Foruden idræt og gymnastik anvender man nu også i stigende grad almindeligt erhvervsarbejde som led i op-træningen af patienterne. Det er altså ikke alene gymnastiklærere, men også specialarbejdere og håndværkere, der udgør et nyt element inden for den gruppe fagfolk, hvis opgave det er at deltage i behandlingen af syge mennesker. Rent menneskeligt er der noget sundt og kontaktdrivende i et sådant bredt samarbejde mellem mennesker, der tidligere ikke havde større chance for at lære hinanden og hinandens problemer at kende.

Hvad den praktiske udførelse af patienttræningen angår, vil jeg blot nævne nogle enkelte vigtige ting. Opvarmningen spiller naturligvis også en stor rolle, ikke blot for

at skabe større ydelser, men også for at nedsætte smerter i led og muskler. Ofte bruger man varme pakninger eller kortbølgebehandling for at varme op før træningen. Op-træningen af musklernes styrke er som regel en vigtig op-gave ved optræning af patienter, fordi det er musklerne, der er det vigtigste værn for leddene. Er der ovenikøbet gået ledbånd i stykker, og leddets stabilitet derved er blevet nedsat, er det yderligere vigtigt at få de muskler, der beskytter det pågældende led, trænet maksimalt op. En fodboldspiller, der har fået sit knæ beskadiget, eventuelt fået opereret en menisk bort, skal først og fremmest træne sine knæstrækkere op. Det kan han bl. a. gøre ved at sidde på en lav divan, anbringe sandposer eller andre tunge genstande over sit fodled og så langsomt strække knæet og bøje det igen, til foden atter hviler mod gulvet, og derefter igen strække knæet en række gange. Vægten skal efterhånden gøres tungere, og træningen er ikke afsluttet, før det syge ben er noget stærkere end det raske. Er det ryggen, det har været galt med, må dens muskulatur optrænes gennem modstandsøvelser. Der er i det hele taget mange mennesker, der har besvær med deres ryg, bl. a. fordi deres rygmuskler er for svage. Det er de måske blevet som følge af en ryglidelse f. eks. en discusprolaps, og så har man forsømt at træne musklerne op som et led i eller som afslutning på den øvrige behandling. Hvad rygmusklerne angår, drejer det sig ikke alene om at gøre dem stærke, men også udholdende, idet mange mennesker har et arbejde, der kræver, at de sidder let foroverbøjet. Deres rygmuskler skal derfor være i stand til at være spændte gennem længere tid uden at trættes. Fra idrætstræningen ved vi, at træningen specielt skal være anlagt således, at man netop får den egenskab, der er brug for, optrænet, en viden vi også kan anvende, når det gælder patienterne. For ryg-gens vedkommende vil man ikke alene optræne styrke ved at belaste musklerne med tunge vægte under deres kontraktion, men man vil også lade dem udføre statisk arbejde under mindre belastning gennem længere tid.

Circuittræningen, der har vundet så stor udbredelse inden for konkurrenceidrættens, finder også anvendelse ved optræning af patienter. Circuittræningen er et typisk eksempel på, hvilken gensidig gavn idræt og sygegymnastik kan have ved et samarbejde, idet den oprindeligt er konstrueret af et par engelske sygegymnaster med henblik på optræning af stærkt lammede patienter, derefter har vundet indpas i de sunde menneskers idræt og herfra, i det mindste herhjemme, er blevet inddraget under sygegymnastikken, hvorfra den oprindeligt startede.

Mellem de såkaldt sunde og syge ligger der et grænseområde, der stadig bliver større og større. Det udgøres af alle de mennesker, der takket være motorisering og maskinernes overtagelse af det tunge legemlige arbejde bliver mere og mere utrænede. Det gælder ikke alene de voksne, men også børn og unge mennesker. En række undersøgelser har vist, at ungdommens fysiske ydeevne er stærkt dalende gennem de senere år, navnlig i de lande, hvor teknikken er højt udviklet og velstanden stor. *Campbell* og *Pohndorf* har således ved hjælp af forskellige funktionsprøver målt den fysiske ydeevne hos børn og unge i alderen 10—17 år, nemlig hos 8.500 i USA og 10.000 i England, og fundet, at de engelske børns fysiske form gennemsnitligt var 20—25 pct. bedre end de amerikanske. *Kraus* og *Raab*, der har foretaget lignende undersøgelser på børn mellem 6 og 16 år, fandt, at den fysiske ydeevne var langt bedre i Schweiz, Østrig og Italien end i USA. Herhjemmefra kan jeg nævne en undersøgelse af lignende art foretaget af *G. Knuttgen* (en i Danmark arbejdende amerikansk videnskabsmand), af hvis undersøgelser det fremgår, at de danske børn klarer sig langt bedre i en række fysiske prøver end de amerikanske med undtagelse af boldkast. Endelig kan det nævnes, at svenske undersøgelser har vist en betydelig nedgang i fysisk ydeevne hos nyindkaldte rekrutter gennem de sidste 15 år.

I de lande, man kunne kalde overudviklede i modsætning til de såkaldte underudviklede, kan man altså kon-

statere en betydelig svækkelse af børn og unges fysik til trods for skolegymnastik og frivillig idræt. Om denne nedsatte legemlige form er af sundhedsmæssig betydning f. eks. ved at gøre individerne mere udsatte for at pådrage sig forskellige lidelser, lader sig næppe sige med sikkerhed. Der er dog noget, der tyder på, at f. eks. visse hjerte- og ryglidelser og måske også andre lidelser indtræder oftere og tidligere hos de mennesker, der ikke regelmæssigt bruger deres krop og ikke ved træning holder en vis muskelstyrke vedlige, end hos andre. Man må endvidere huske på, at svage og utrænede personer meget lettere end veltrænede personer tager skade, hvis de pludseligt udsættes for større anstrengelser.

Denne af velfærdssamfundet skabte svækkelse af de unges og formentlig også de ældres fysik har således givet et arbejdsområde, hvor læge, lærer og træner ved fælles indsats kan bidrage til højnelse af sundhedstilstanden i Danmark og andre »O-lande«.

STYRKETRÆNING

De seneste år har vist en tydelig tilbagegang med hensyn til muskelstyrke hos ungdommen. Det er efterhånden sjældent at træffe en ung mand, der er i stand til at gå op i tovene ved hjælp af armene alene.

Årsagen hertil må sikkert søges flere steder, men bl. a. kan nævnes, at den daglige tilværelse — også for ungdommen — sjældent stiller større krav til fysisk styrke, hvorfor der heller ikke finder en naturlig optræning sted. Ligeledes må vel også det nedsatte timetal i gymnastik i skolerne samt anvendelse af mindre kvalificerede lærerkræfter i faget legemsøvelser tage deres del af skylden.

Følgen bliver, at de frivillige gymnastik- og idrætsledere får et øget ansvar på dette punkt, og gymnastikken må nok i de kommende år interessere sig mere for styrketræning end de sædvanlige smidiggørende øvelser.

Der hersker ofte en vis usikkerhed, når talen er om styrketræning. Hvis en gymnast kan udføre en enkelt eller to krophævnninger i bommen og efter en sæsons træning måske er nået op til at kunne udføre øvelsen ti gange, påstår man, at han er blevet stærkere. Hvis man måler, hvad han maksimalt kan præstere i en enkelt albuebøjning ved sæsonens start og foretager den samme prøve, når han er trænet op til at kunne udføre de ti krophævnninger, vil man erfare, at muskelstyrken ikke — eller måske kun ganske lidt — er blevet forøget.

Det, man optræner ved ovennævnte øvelse, er udholdenheden i musklen.

Det bliver efterhånden mere og mere almindeligt, ikke mindst blandt idrætsfolk, at benytte vægte som et led i træ-

ningen, og for at få klaring på, hvilke færdigheder man kan optræne ved hjælp af dem, er de følgende linjer skrevet.

Der er 3 formål, hvortil man med held kan benytte vægte eller anden modstand under optræningen.

1. Til optræning af en ren råstyrke, hvor tidsfaktoren ingen rolle spiller.

2. Til optræning af en kombination af styrke og hurtighed.

3. Til optræning af udholdenheden.

Der er en væsentlig forskel på disse tre former, og det følgende vil forhåbentlig tjene til at tydeliggøre denne forskel.

Ren råstyrke optrænes ved at overvinde modstande af meget stor størrelse, og modstanden (vægten) forøges, så snart der viser sig fremgang under træningen. Et typisk eksempel på en sådan træning er den såkaldte pyramide-træning. Lad os antage, at den største modstand, der kan overvindes, er 100 kg.

Først udføres øvelsen da 3 gange med 95 kg og med god pause mellem hvert forsøg. Derpå gøres bevægelsen med en vægt på 100 kg, også denne gang med god tid mellem hvert forsøg, og endelig forsøges med 105 kg. De første gange vil forsøget mislykkes, men en dag bliver det muligt at overvinde de 105 kg, og træningen kommer derfor til i den følgende tid at foregå med vægtene 100 kg (3 gange), 105 kg (2 gange) og 110 kg (1 gang). Denne form for vægttræning er direkte farlig for hurtigheden og kan ikke anbefales til idrætsgrene, hvor denne færdighed spiller en fremtrædende rolle.

Hvorfor denne træningsform kaldes pyramidetræning, fremgår sikkert af nedenstående opstilling:

		X		105 kg
	X		X	100 kg
X		X	X	95 kg

Styrke-hurtighedstræningen er karakteristisk ved, at de vægte, der benyttes, ikke må være større, end at øvelsen kan

gentages 6—10 gange. Det vil som regel sige, at belastningen er ca. 80 pct. af, hvad man maksimalt kan overvinde.

Et typisk eksempel på en praktisk udformning af denne form for styrketræning er den amerikanske optræning af springevnen hos basketballspillere.

Hertil benyttedes to øvelser:

1. Dybe knæbøjninger med en vægt på skuldrene.
2. Fodvipninger med vægt på skuldrene. Denne øvelse udføres på den måde, at den trænende står med fodballen oppe på en 5 cm høj planke eller lignende, og herfra foretages hælhævningerne, til vristene er fuldstændig strakte.

Kvinderne benytter i begyndelsen en vægt, der er en trediedel af legemsvægten, mens mændene lægger halvdelen af deres legemsvægt på skuldrene.

Derpå foretages den enkelte øvelse på følgende måde:

10 gange
1 minuts hvile
10 gange
1 minuts hvile
så mange gange som muligt.

Er man i den sidste omgang ikke i stand til at nå op på 10 gentagelser, betyder det, at vægten er passende, og den ændres derfor ikke.

Hvis man derimod når 10 eller derover, viser dette, at vægten er for let. Derfor ændres den efter nedenstående anvisning:

Dersom man kan lave 10 gentagelser, øges vægten næste træningsaften med 2,5 kg, og såfremt man er i stand til at nå op på mere end 10 gentagelser, skal man næste gang have yderligere 0,5 kg mere på for hver gang, man er kommet over de 10. Det vil sige, at hvis man i sidste omgang når op på 15 gange, skal man for det første have 2,5 kg mere som »belønning« for at have nået tallet 10, men yderligere skal man forøge vægten med $5 \times 0,5$ kg, hvilket

altså vil sige, at vægten på skuldrene næste træningsaften ialt skal forøges med 5 kg.

Når man undersøger, hvor stor belastningen på denne måde bliver i forhold til, hvad man maksimalt kan præstere, når der kun er tale om en enkelt gentagelse, viser det sig, at vægten repræsenterer ca. 80 pct. af maksimalydelsen.

Som princip for benyttelse af vægte til optræning af styrke + hurtighed kan man opstille, at vægten aldrig må være så tung, at øvelsen ikke kan gentages ca. 10 gange, og at antallet af gentagelser ikke ændres, men vægten forøges i takt med styrkens vækst.

Udholdenhedstræningen er karakteristisk ved, at vægten, man arbejder med, holdes konstant, mens derimod antallet af gentagelser søges gjort så stort som muligt. Hvis der er tale om idrætsgrene, hvor udøveren ikke skal overvinde større ydre modstand, som f. eks. maratonløb, skal belastningen kun udgøre ca. 30 pct. af maksimalydelsen. Er der derimod tale om idrætter, som yderligere kræver stor muskelstyrke, som f. eks. roning, må vægten have en vis relation til den modstand, der skal overvindes under idrætsudøvelsen.

Ved udholdenhedstræningen sker der en karakteristisk ændring i musklen, idet antallet af hårkar kan øges med 50 pct. Dette betyder, at blodforsyningen ændres i en gunstig retning.

Skal man kort resumere principperne ved vægttræning, kan det gøres på følgende måde:

Er det muskelstyrken, der skal øges, må modstanden (vægten) gøres større i takt med den forbedrede styrke. Derimod ændrer man ikke på antallet af gange, øvelsen gentages.

For at det ikke skal gå ud over hurtigheden, må vægten være afpasset, så øvelsen kan gentages ca. 10 gange.

Når udholdenheden i musklen skal forbedres, holdes belastningen (vægten) konstant, mens antallet af gentagelser forøges mest muligt.

Aksel Bjerregaard.

OM AT SYNGE

Melos betyder sang, og sangen fødtes i menneskets strube, da sindet første gang fyldtes og løb over med lykke eller sorg.

Denne evne — eller rettere sagt gave — til at give luft for sindets følelser i sang må vi i vor undervisning være med til at bevare.

Livsformerne forandrer sig omkring os. I gamle dage havde man sangen som »ledsagemusik« til hverdagens arbejde. I dag en transistor, og det er samtidig ikke »på mode« at give sig af med at synge. Det »normale« hverdagsmenneske er blevet en passiv tilhører i stedet for en aktiv udøver. Hvorfor bruge energi og kræfter til at synge, når man ved hjælp af grammofon eller radio kan få den herligste sang i alle tonearter at høre? — Fordi aktiv sangudfoldelse skaber fællesskab og glæde og påvirker mennesket positivt. Den giver os oplevelser, der ikke kan fås ad anden vej.

Angående sanglig begavelse er der desværre en tendens til at dele mennesker i to grupper: de musikalske og de unmusikalske. I virkeligheden forholder det sig sådan, at hvert normalt menneske fødes med musikalske anlæg, og det er dette anlæg, vi også i vor undervisning i gymnastiksalen kan være med til at vække og udvikle. Vi ved jo alle, at der er masser af mennesker, der ikke kan synge et interval rent alene; men som glimrende kan synge det samme interval i et sangligt fællesskab med andre.

Ligesom en slap og dårlig holdning igennem arbejds-

fællesskabet i gymnastiksalen kan rettes, kan en passiv holdning til sangudfoldelse hos eventuelle elever med held rettes, hvis lederen opmuntrer og vejleder pædagogisk. I denne undervisning — som i al anden undervisning — yder lederen sit bedste ud fra den indstilling: At en lille spire kan blive til en smuk plante, og et lille talent kan vokse.

For at en leder kan komme i et godt sangligt forhold til sine elever, er det givet, at sangen skal være en oplevelse og fornøjelse for eleverne, og det er ligeledes givet, at sangen skal komme eleverne i møde så jævn og ligetil som muligt, og det vil i samme åndedrag sige på den måde, det er mest naturligt for den enkelte leder at gribe undervisningen an på. Det, der kan være pædagogisk let og naturligt for den ene, kan falde den anden tungt.

Følgende kan forhåbentligt give en og anden en tilskynelse til at tage fat. Er man først i gang, kommer den personlige form af sig selv.

Den form, jeg benytter i hverdagstimerne, er lagt til rette på en måde, hvorpå jeg bedst formår at få alle aktive med, ledende dem hen imod at få sangglæden i øje og til aktivt at synge med i folkesangen.

Når eleverne har arbejdet ihærdigt med gymnastik en halv times tid og er varme, energiske og forhåbentlig glade og veltilpasse, lader jeg sangen indgå som et slags frikvarter. Der er ingen bestemt form for opstilling. Det skal være en hyggestund. Måske ligger gymnasterne på ryggen; måske sidder de i skrædderstilling. Alt, som de har lyst. Kun fremliggende stilling er »forbudt«; thi da kan lungerne ikke arbejde frit. Selv stiller jeg mig sådan, at alles øjne er rettet mod mig, og bestræber mig på at lede sangen let og glad.

Forinden jeg tager fat, taler jeg lidt om, at vi mennesker heldigvis er født så forskellige både i udseende og væsen. Nogen lyshårede, andre mørkhårede; nogen med talent for at regne, andre for at tegne; nogen med et musikalsk øre, andre med et mindre musikalsk; men alle normale mennesker har fået stemmehåndet til at tale og synge

med. Altså, kan vi tale, kan vi også synge. Den dygtige sanger er måske mindre dygtig til at regne; men hun opgiver dog ikke at sætte sig ind i regnekunsten af den grund. Måske er den dygtige regnemester mindre dygtig til at synge; men også her gælder det om — som i regnekunsten — at enhver yder sit bedste ud fra de evner, der er givet fra naturens hånd.

Efter denne lille »fortale« er »jorden gødet« for de sanghæmmede. Jeg har lirket ind i dem, at de ikke er spor anderledes end andre, fordi de har et uudviklet musikalsk øre og en lille sangstemme.

Så tages der fat: Tekst, melodi, klang og rytme. Teksten læres i kor. Først en linie ad gangen, senere to. Senere et helt vers. For hver linie er lederen foran med tydelig tekst. Eleverne skal koncentrere sig. Arbejdet skal hurtigt fra hånden. Derefter spilles melodien af pianisten eller synges af lederen. Hurtigt opfanger de fleste af eleverne rytmen, som alle aktiviseres med ved at klappe, mens melodien spilles eller synges for dem. Lær dem, at rytmen kan klappes med små eller store bevægelser, med hule eller flade hænder, ved at vende håndfladerne mod hinanden eller ryggen af den ene hånd mod hulningen af den anden. Ved at klappe på knæene. Ved at banke rytmen med knoerne i gulvet. Alt giver forskellig lyd. Lyt! Kniber det med rytmen, arbejdes den igennem som diktat.

Tekst, melodi og rytme nås i første lektion, som højst må vare en 5—6 minutter. Selv et ret langt vers (tekst) volder ingen besvær, når lederen er forud med teksten. Dette kræver dog en del træning af lederen. I senere lektioner tales der om klangfyldte og vejrtrækning. Klangens skabes på vokalerne; den rigtige vejrtrækningsfølelse får man ved at fantasere sig til at indsuge duften af ens yndlingsblomst. Da udvider lungerne sig ned- og fremefter, og man føler tydeligt, at tøjet strammes omkring bæltstedet. Om eleverne sidder, ligger, står eller går, lær dem, at de skal synge opefter, så toner og tekst »svæver« op imod loftet.

Senere følger der forklaring om, at tekstens tydelighed er afhængig af den måde, hvorpå konsonanterne udtales, og at især »s« og »t« er særlig drilagtige til at forsvinde i udtalen.

Under indøvelse af tekst, rytme, melodi og vejrtrækning ser jeg nøje efter, at *alle* er aktive. Sjældent er nogen passive. Den lille fortale brød »lydmuren« hos de hæmmede, og det var jo netop det, der var dens formål.

Hvilket sangvalg arbejdes der da med? Små »lyse« sange, som der senere kan gås til. F. eks. »Pas på, giv agt, vi holder takt —«, »Kom glade overgivenhed —«. Endvidere et udvalg af kanons, som er at finde i mange af vore kendte skolesangbøger. Hav altid en eller anden på rede hånd! Det er klart, at disse kanons først synges enstemmigt, senere 2-, 3- eller 4-stemmigt, alt efter deres opbygning.

Det er ikke afgørende at lære så mange sange som muligt. Det afgørende er, at alle kommer i kontakt med sangen.

Ovenstående gør ingen fordring på den bedst tænkelige vej; men den er for mig blevet den vej, hvormed jeg har fået de sanghæmmede til at synge i fuldtonigt fællesskab med kammeraterne.

Det er mit håb, at ovenstående må opmuntre de ledere, der mangler tillid til egen evne til at få eleverne til at synge, til at gå i gang dermed. Det er godt både at kunne hoppe og synge i samme takt.

Sangen har en egen magt,
som blev af Gud den givet, —
i dens toner er der lagt
en trøst for hele livet. —

Modtag hermed vore bedste ønsker om en god jul og et lykkeligt nytår.

Jeres *Troels og Signe Troelsen.*

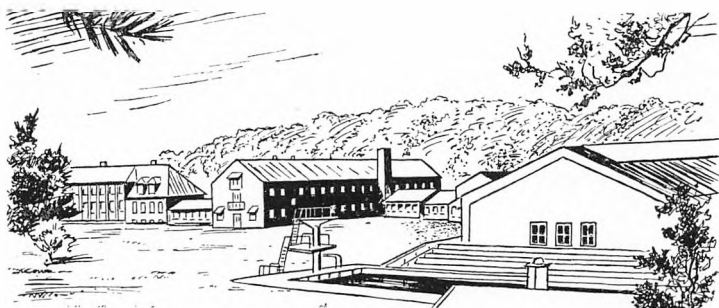
MARCH

Pas på, giv agt, vi hol-der takt.

Gan-gen er let, og ryggen er strakt. Al-le på rad

føl-ges vi ad, føl-ges vi ad i tak - ten.

Alle hold trit,
gå lette skridt.
Fyld dine lunger, træk vejret frit.
Alle på rad
følges vi ad,
følges vi ad i takten.

KÆRE GAMLE ELEVER!

Det er med vemod i sindet, jeg her skal skrive til jer om det for jeres gamle skole så omskiftelige år. At Svend Aage Thomsen ikke er blandt os mere, har naturligvis præget og indvirket på det meste af årets forløb, ja, gjort det til et på mange måder vanskeligt år. Vi har forsøgt — efter evne — at lade alt gå videre i Svend Aages ånd, at lade skolelivet fortsætte så uforandret som muligt på trods af Svend Aages pludselige død, og har gjort dette i forvisning om, at sådan ville han selv have ønsket det — livet måtte gå videre.

For os her på skolen kom Svend Aage Thomsens pludselige død lige så chokerende og overraskende som for alle I gamle elever.

Som det vil være jer bekendt, fejrede Svend Aage den 20. februar sin 50 års fødselsdag. Stor opmærksomhed vist ham fra alle sider, og vi her på skolen mindes ikke i flere år at have set ham så glad og lykkelig.

Uden at vi mærkede noget til det, udtrykte Svend Aage i marts måned, at han følte sig lidt træt, og at det ligesom kneb ham at få vejret, når han var udsat for anstrengelser, men han beklagede sig ingenlunde, så ingen hæftede sig ved det eller endnu mindre regnede det for tegn på noget alvorligt.

Derfor var det i sig selv chokerende, da han søndag den 26. marts — efter at have været en tur i skoven for at se på en ridekonkurrence, hvori Bjarne deltog — måtte tage hjem og gå til sengs. Svend Aage skulle altid være meget syg, før han gik i seng. Et par gange i løbet af eftermiddagen blev han tilset af lægen, men nogen direkte farlig tilstand blev ikke antydnet. Søndag aften forværredes imidlertid Svend Aages befindende, og den tilkaldte læge beordrede ham omgående ført på hospitalet. Såvel fru Thomsen som Birte fulgte med i den tilkaldte ambulance, men inden ankomsten til Vejle Amts og Bys Sygehus var Svend Aage Thomsen afgået ved døden.

Vi kunne ikke forstå det — kan endnu i dag ikke forstå det. Vi mennesker skal vel heller ikke forstå døden. Vi må affinde os med den og indstille vores tilværelse efter den.

Svend Aages kiste blev ført hjem og stillet i biblioteket. Begravelsen blev af familien berammet til lørdag d. 1. april. Efter samråd med skolens bestyrelse besluttedes det, at den skulle foranstalles af skolen og foregå fra Idrætshallen.

Da det uden tvivl vil interessere de mange af jer, der ikke kunne overvære begravelsen, at høre nærmere om denne, finder I andetsteds her i årsskriftet denne skildret af Grete Schmidt.

Det er få mennesker beskåret at udrette, hvad det lykkedes Svend Aage Thomsen at skabe! Det er også få mennesker, der er blevet udtalt så mange og smukke mindeord over, som tilfældet har været efter Svend Aages død. Vi her på skolen er de første til at slutte op bag alt, hvad der er talt og skrevet. Nogle af os har selv været med til at opleve det »eventyr«, som Svend Aages liv trods alt blev. Blandt de mange strålende egenskaber hos ham, som vi lærte at sætte pris på, lyser dog een over dem alle: hans ukuelige vilje. Det var derfor mere end rammende, når han gjorde »Hvor der er vilje, er der en vej« til sit livs motto. Hele hans karakterstyrke mundede ud i hans stålsatte vilje.

Borgmester Willy Sørensen taler ved begravelsen fra Idrætshallen.

Netop i kraft af denne udrettede han i hele sit forholdsvist korte liv mere end andre.

Svend Aage var naturelsker, havde sans for at lære af naturens mange små vidundere — derigennem kommer hans værdsættelse af det sande og det ægte til udtryk. Typiske træk hos ham.

Jeg skal ikke her yderligere fremhæve Svend Aage Thomsens mange karaktertræk og evner. I gamle elever kender selv hans liv iblandt jer og her på skolen i det hele taget — netop i hans samvær med os var det måske, han lærte os allermest.

Vi skylder ham meget, og vi vil mindes ham, så længe vi lever.

Det blev Svend Aage Thomsen forundt at rejse sit eget monument — Den jyske Idrætsskole — den vil fremover være hans største minde.

Den tomme plads — Svend Aage efterlod sig — faldt det i min lod i første omgang at forsøge at udfylde, idet jeg af skolens bestyrelse blev konstitueret som forstander og

På tur.

som sådan måtte forestå den tilstundende sommerskole.

Men lad mig nu tage årets gang i kronologisk orden.

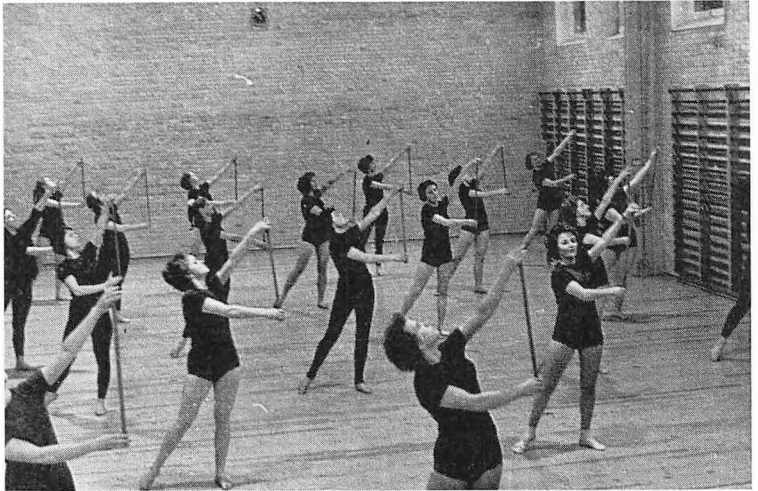
Vi begyndte vinterskolen 1960—61 med godt 60 elever, det dengang hidtil største elevtal og vort tredje blandede elevhold. En dejlig vinter tog sin begyndelse, eleverne viste sig at være af det rigtige stof, og vi lærere måtte anstrenge os til det yderste for at tilfredsstille deres kundskabshunger. Derfor søgte vi også assistance uden for lærerkredsen. Tage Albertsen satte vore begreber på plads med hensyn til penge og opsparingens betydning. Reumert Rasmussen holdt foredrag og viste sin dejlige film »Mellem Sydhavets Koraller«. Danselærer Laustsen lærte os de rigtige trin på dansegulvet. Karl Olav Dahlbak kom med nye kompositioner til gymnastikken og spillede på fortræffelig vis. Richardo viste en dejlig farvefilm for os. Sidst, men ikke mindst fik alle pigerne et lynkursus i fremstilling af stofflampeskærme, Ingrid Winther gav på inspirerende måde mange gode tips.

En lang række gode underholdningsaftener løb af stabelen, arrangeret således at klasserne på skift forestod disse

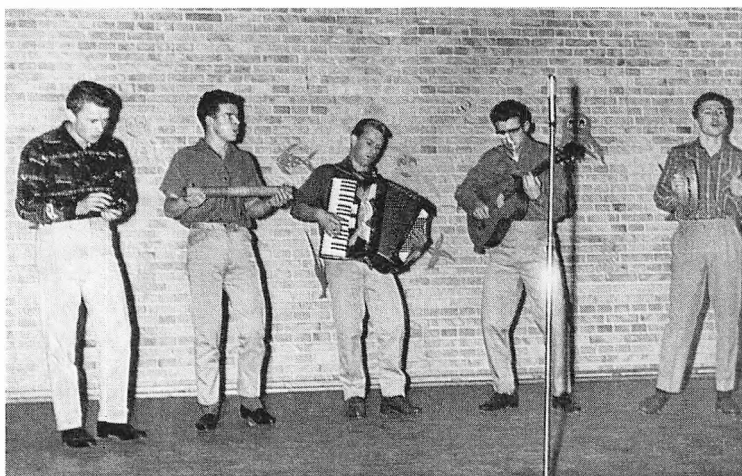

Vinterens superpiger.

aftener. For at gøre tidligere elever lidt misundelige kan oplyses, at vi nu er gået over til at have et par timers dans som afslutning på hver underholdningsaften.

Pigerne træner.

Skoleorkestret ved fastelavnstesten.

Regnemesteren og tankelæsningseksperter Arnth gav ind imellem en af sine fornøjelige aftener.

Såvel drengene som pigerne var særdeles godt spillende i håndbold, hvorfor vi fik arrangeret adskillige håndbold-

Hula-hula ved fastelavnstesten.

dyster. Til elevernes store glæde trak de som regel det længste strå.

Vi havde også lejlighed til at se nogle virkelig gode og veltrænede drengehold fra KFUM i København give opvis-

Håndarbejde *historie*
(E. Hess) *contra* *(Münster)*

ning i gymnastik. De var på Jyllands-turné under ledelse af vor gode ven Svend Ørnby.

Forældredagen havde på denne vinterskole den hidtil største tilslutning, vi har oplevet. Ikke mindst dette ansprogede eleverne til at gøre denne dag til vor mest vellykkede.

En dejlig fastelavnsfest fik eleverne stablet på benene, flot underholdning i den rigt smykkede gymnastiksal og dans til langt ud på de små timer. Den slår vist rekorden.

Som et nyt indslag i vinterens oplevelser havde Signe arrangeret en speciel børnegymnastikopvisning med perso-

nalets børn — min kone og jeg leverede majoriteten på holdet. De små høstede stort bifald, så forsøget bliver nok gentaget.

Den traditionelle Aarhus-tur savnede vi heller ikke, den er snart ved at ligge i faste rammer og får hvert år en strålende afslutning i Aarhus teater.

Richardo besøgte os igen, denne gang med en dejlig film fra Grønland.

Afslutningen på dette års vinterskole blev naturligvis i høj grad præget af Svend Aage Thomsens pludselige død. Ikke mindst den måde, hele vinterholdet tog disse dage på, vidner om, at det er et af de allerbedste hold, vi har haft.

Tak for jeres hjælp og støtte.

Tak for en trods alt dejlig og oplevelsesrig vinter.

April måned blev meget travl, mange kursus, men også mange ting, der skulle ordnes. Inden vi næsten fik set os om, nærmede den 3. maj sig. Vi nåede dog at få arbejdet med istandsættelse af stadion og anlæggelse af nye baner sat i gang. Dette skete først og fremmest med henblik på sommerens store landsstævne — al atletikken skulle jo foregå herude. Det blev et omfattende arbejde, som først afsluttedes umiddelbart før landsstævnet.

Da naturen havde iklædt sig sit allerskønneste skrud, kom sommerpigerne. Et humørfyldt og meget dygtigt hold, som vi havde en vidunderlig sommer med. Regnvejrs-skyerne bortvejrede pigerne hver dag med deres friske og imødekommende smil. Havde vinterskolen holdt lærerpersonalet til ilden, gjorde sommerpigerne det ikke mindre.

På forhånd var vi bange for, at landsstævnet skulle komme til at dominere sommerskolens arbejde for meget. Vi skulle deltage i såvel gymnastik som boldspil og atletik. Mange øjne ville ved stævnet hvile på os, for skolens og pigernes skyld ville vi gøre det så godt som muligt. Vi håber ikke, at I, sommerpiger, synes, vi forsømte noget, men undgå, at der blev »skelet« til landsstævnet, kunne vi ikke.

Lad mig med det samme tilføje, at I gjorde en strålende propaganda for skolen. Det kunne ikke have været bedre.

Fremmede indslag har vi ikke så meget af på sommerskolen, men Tage Albertsen besøgte os traditionen tro med sit foredrag. Ellers underholdt vi os selv i de sparsomme fristunder. Dejlige aftener, som vi her på skolen tænker tilbage på med stor glæde — der var også mange talenter.

Er de ikke søde?

Sommerskolens forældredag blev på grund af elevmøde og landstævne noget fremrykket. Også den havde stor tilslutning og blev særdeles vellykket. Samtidig var den en god generalprøve på opvisningerne til elevmøde og landstævne.

På et lærermøde diskuterede vi indgående, hvordan årets elevmøde skulle forløbe. Skulle det være et minde-møde for Svend Aage Thomsen, eller skulle det ligge så nært op ad de traditionelle elevmøder som muligt. Der var almin-

»Snævre-butik« eller »kaffemik«.

delig enighed om det sidste, bl. a. fordi vi tror, at sådan ville Svend Aage selv have ønsket det.

Nogle af jer har vel ikke været enige med os deri.

Lørdag aften holdt forstander Hagelsø fra Vojens Ungdomsskole (tidligere medforstander her) foredrag. Han indledte med smukke og personlige mindeord om Svend Aage Thomsen.

På generalforsamlingen søndag formiddag blev Svend Aage ligeledes mindet af formanden, Thormod Petersen.

Derudover forløb elevmødet, som I kender det. Personlig havde jeg min hidtil sværeste opgave ved at skulle sige noget ved eftermiddagens foredrag. Sommerpigerne klarede imidlertid deres side af elevmødet meget fint, nydelige opvisninger. Desværre svigtede vejret os en del, og det blev nødvendigt at opføre komedien inde i idrætshallen. Sommerpigerne opførte fantastisk dygtigt Lumbyes: Drømmebilleder. Ved det afsluttende bål fandt vi traditionen tro hinanden, og jeg kunne takke for endnu et vellykket elevmøde.

Klar til folkedans.

Vi havde været meget spændt på, hvor mange af I gamle elever, der ville komme — mange af jer skulle jo her til Vejle til landsstævnet mindre end 8 dage efter — men vi blev ikke skuffet. Vi har vist aldrig været flere end til elev-

»Drømmebilleder«.

Kaj flirter.

mødet i sommer. Tak for fremmødet og håndslaget til jeres gamle skole.

Den følgende torsdag var der åbning af landsstævnet. Det styrtregnede hele eftermiddagen, og alt så ud til at skulle drukne, men umiddelbart før indmarchen blev det lørvejr, ja, selv solen brød igennem og kastede sine stråler over en skøn oplevelse. Hvem af os glemmer nogen sinde denne aften med det strålende syn af ikke mindre end 13.000 idrætsudøvere forsamlet på Vejle stadions grønne plæne.

Jeg skal ikke her berette om landsstævnet, det har I kunnet læse om og vil kunne læse om mange andre steder. Vi måtte naturligvis suspendere undervisningen i de fire dage, men både vi og pigerne var travlt optaget. Skolen var fuldt belagt med gæster fra landsstævnet, og atletikken optog vor dag fra morgen til aften.

Sommerpigerne klarede deres medvirken ved landsstævnet langt over forventning. Det siger vi jer rigtig hjertelig tak for.

Grundet pigernes store ekstraarbejde i juli måned havde vi besluttet, at todagesturen skulle starte mandag morgen efter landsstævnets afslutning. Vi havde i år modtaget invitation til at komme til Fjerritslev (Hanherred) — hvilken tur blev det ikke; jeg mindes ikke, vi har haft den bedre. Først kørte vi til Kongenshus mindepark, derfra til de underjordiske kalkminer ved Daugbjerg. Begge dele en oplevelse — ikke mindst kalkminerne gjorde indtryk på pigerne. Viborg domkirke var næste seværdighed — alle de skønne kalkmalerier fik vi grundigt gennemgået af kusten. Vores allesammens Gudrun havde fået nys om vor »nordpolsfærd« og havde ringet, at vi endelig måtte komme og besøge hende. Grundet vanskeligheden med at kontakte hinanden i landsstævnedagene havde vi intet bestemt fået aftalt, men fra Daugbjerg havde jeg — to timer inden vor ankomst til Strandby — ringet til hende og sagt, at vi lige fik tid til at sige »goddag« på gennemrejsen.

Da vi nåede frem, blev vi inviteret indenfor for at se Gudruns og Ejnars dejlige hus. Allerede udenfor slog duften af det dejligste hjemmebag os i møde; da vi endelig nåede ind, stod alle tiders bugnende kaffebord dækket op overalt. Sikke en invitation — og hvor vi hyggede os. Gudrun havde allieret sig med fru lærer Jensen — i fællesskab havde de ordnet det hele. Da kaffen var drukket, blev vi inviteret over på den anden side af gaden for at se lærer Jensens nye, dejlige hus. Her så vi en meget fin samling stenalderredskaber samt mange andre ting, men da hr. og fru Jensen så begyndte at fortælle om vort kongepars mange besøg hos dem og fremviste en lang række personlige breve fra kongeparret, så kan det nok være, pigernes interesse blev vakt. De var ikke til at drive ud i bussen igen — på trods af, at kvarterværterne ventede i Fjerritslev.

Det var også en dejlig oplevelse med besøget i Strandby, det er den slags, der sætter prikken over i'et på en sådan tur. Rigtig hjertelig tak, Gudrun og Ejnar samt hr. og fru Jensen. Vi glemmer aldrig Strandby.

Vore værterfolk i Strandby.

Årsagen til besøget og opvisningen i Fjerritslev var, at Kirsten (Kis) Damsgård — redaktør Damsgårds datter — var elev her i sommer. Fjerritslev Idrætsforening stod for arrangementet. Ved vor lidt forsinkede ankomst var alle kvarterværter mødt op på Fjerritslev Avis — indkvarteringen gik hurtigt fra hånden, og vi fik alle strålende værterpar. Selve opvisningen fandt sted på Fjerritslev stadions »let kuperede« terræn — sommerpigerne klarede flot at holde balancen under gymnastikopvisningen. Dertil var de ved at skabe sensation i en efterfølgende håndbolddyst mod et udvalgt Hanherredhold — de troede vist, vi var verdensmestre. Danseopvisningen afsluttede en god aften på trods af det lidt kølige vejrlig. I klubhuset fik pigerne igen varmen sammen med kvarterværterne ved et hyggeligt kaffebord, hvor der blev takket til alle sider, og vi fik invitation til at komme igen en anden gang.

Næste dag var vi på en rundtur i Hanherred i en vidunderlig natur med skønne steder som Fosdalen, Svinkløv

Elmo midt i sin »beændede« tale.

m. v. Vi sluttede af i Kis' fars sommerhus, hvor alle tiders frokost var dækket til os. Hvor havde vi det dejligt, og hvor blev der kræset for os. Det kulinariske opbud gjorde så stort et indtryk, at selv Elmo følte sig foranlediget til at holde en »beændet« takketale. Vi andre sluttede op, og vi kunne af hjertet sige tak for et par vidunderlige dage hos de meget gæstfrie værter i Fjerritslev og omegn — et stort minde rigere.

Mange tak, Kis — vil du lade den gå videre endnu en gang til alle dem, du ved hjælp til. For resten — jeg havde nær glemt, hvor imponeret vi var af det store halanlæg i Fjerritslev, det findes der ikke magen til i byer af tilsvarende størrelse — Hanherredhallen.

Vi sagde nu farvel og kørte sydpå om ad Skarreklit — også storslået. Indtil da havde der på hele turen været tørvej, men nu kom regnen — den tog mere og mere til, medens vi kørte ned gennem Thy.

Endnu et stop havde vi på turen, idet vi var inviteret til at besøge Jytte Fengers hjem — en stor, flot gård. Jyttes

mor havde dækket kaffebord til os alle i haven ved store borde. Da vi — igen forsinket — ankom, havde de skyndsomst måttet tage alt ind — kun bordene med de dyngvåde duge var tilbage. Men kaffebordet fik vi til overflod inde i de store dejlige stuer. Gæstfrit og hyggeligt — igen var vi et minde rigere. Hjertelig tak, Jytte, lad også den gå videre.

Det regnede stadig — overmætte med indtryk tog vi plads i rutebilen, og så gik det ad Vejle til.

Tak for turen, piger, tak for jeres strålende humør på trods af trætheden.

Alle prøverne skulle vi nu i gang med de sidste dage på sommerskolen. Det gik godt, selv ved håndbolddommereksamen blev der sat ny »rekord«, hm.

Ved afslutningsfesten kunne vi takke hinanden for en virkelig god, lærerig og begivenhedsrig sommer — tak for i sommer, piger, vi var meget, meget glade for jer. En særlig tak til elevrådet, som så strålende hjalp til, at alt gik gnidningsløst. En dejlig sommer på trods af manglende solskin.

Et travlt efterår fulgte, mange ting skulle bringes i orden. Allerede i juli måned fandt den endelige forstanderansættelse sted. Som det vil være jer bekendt, faldt valget på Aksel Bjerregaard og undertegnede. Vi sludrede sammen om tingene og fandt frem til, at vi foreløbig vil føre skolen videre i de allerede fastlagte rammer og i den ånd, som I allesammen kender. Lidt nyt vil vi nok føje ind hist og her — har også gjort det — men noget revolutionerende skifte vil der på ingen måde blive tale om. Efterhånden håber vi så på at finde ud af, hvad der kan blive endnu bedre.

Inden for lærerstaben er der også sket et enkelt skifte, idet Henning Balle ønskede at prøve efterskolen og derfor søgte ansættelse på Skibelund efterskole. Vi har meget at takke Balle og hans kone for i den forholdsvis korte tid, de var her, og vi ønsker dem held og lykke i deres nye gerning.

Som afløser for Balle antog vi Flemming Blach, der

hidtil har været kommunelærer i Svendborg. Blach har en meget fin uddannelse og er faldet usædvanlig godt til. Han bliver uden tvivl en meget fin kraft for skolen her — måske ikke mindst takket være sin alsidighed.

Til ærgrelse for I »gamle« piger kan oplyses, at vi nu også har taget kjolesyning ind i håndarbejdsundervisningen under ledelse af fru Larsen.

*

Et af de hårdest ramte mennesker i det forløbne år er uden tvivl fru Thomsen — først mistede hun sin mand, senere på sommeren døde hendes far, og for ganske kort tid siden døde Svend Aages far, som mange af jer kendte. Andetsteds i årsskriftet vil I finde mindeord om Ole Chr. Thomsen.

Nogle menneskers tilværelse skiftes der pludselig op og ned på, hvor uforståeligt det end kan være. Livets hårdhed melder sig af og til meget stærkt. Det hjælper så lidt, hvad vi andre føler med hårdt ramte mennesker. Ord kan ikke læge.

Fru Thomsen flyttede midt i oktober op på Søndermarken i en lejlighed — Petersholms Allé 10, Vejle — her bliver hun og Bjarne, der er kommet i lære som værktøjsmager (senere ingeniør), boende, indtil deres nye hus står færdigt heroppe på Nørremarken — Ørnevej — ikke langt her fra skolen, så I vil let kunne aflægge hende et besøg, når I møder op på jeres gamle skole.

Birte blev sidst i oktober gift med sin Bent (Christensen), de er nu lærerpar i Blommenslyst uden for Odense.

Ella, børnene og jeg er flyttet op i lejligheden ovenpå, medens Ruth, Rolf og Aksel Bjerregaard er flyttet ind i huset, som vi tidligere boede i.

Vi er nu i gang med et nyt stort vinterhold og har derfor nok om ørerne, alt tyder på, at vi atter skal opleve en god vinter.

Meget andet kunne der være grund til at fortælle jer

om livet her på jeres gamle skole, noget er anderledes, end da I var her, men der er forhåbentlig ikke forandret mere, end at I stadig vil føle jer hjemme her og have lyst til at komme her. Det »hjem«, som vi tror, I tidligere har fundet her, vil vi stadig forsøge at skabe for jer og kommende elever på Den jyske Idrætsskole. I vil altid være mere end velkomne.

Tak for mange hilsener og lykønskninger i det forløbne år, de har glædet os meget.

Ønsket om en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår sender

jeres

Ella og Tage Søgaard.

*Kuværende og tidligere lærer-
personale ved Den jyske Idrætsskole
ønsker herigennem at sende gamle ele-
ver de bedste ønsker for julen og det
nye år.*

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Det forløbne år viser endnu en gang en stigning i skolens kursusvirksomhed. Denne stigning skyldes først og fremmest, at den del af året, hvor det tidligere ikke var almindeligt at afholde kursus, nu udnyttes i større og større udstrækning. Ikke alene gælder det de ikke-idrætslige kursus, men det synes også, som om de idrætslige kursus har en tendens til ikke kun at benytte sig af ferier og helligdage.

Hvis der skal ske en yderligere stigning i kursusvirksomheden, findes der heller ikke andre muligheder, end at den tidligere »døde« tid tages i anvendelse. Påsken, pinsen, store bededagsferien, skolens sommerferie samt de fleste weekends viser som regel en 100 % udnyttelse af skolens kapacitet.

Der har i det forløbne år været afholdt 113 kursus på skolen med godt 4800 deltagere. Mange har været gamle bekendte, som har været trofaste gæster fra år til år, men også nye er kommet til. Om dem alle kan vi sige, at de er faldet godt ind i skolens daglige liv, og vi siger dem tak for godt samarbejde og et på gensyn i det kommende år.

Det kunne være fristende at skrive lidt om de forskellige kursus, men pladsen tillader det desværre ikke, selv om mange interessante og lærerige træk kunne fremdrages. Vi må nøjes med at bringe den tørre liste over hvilke forbund og organisationer, der i 1961 har besøgt skolen.

Januar:

4. De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, prøve til landsstævnet.

Fra Dansk Boldspil-Unions lærermøde.

- 14.—15. Dansk Boldspil-Union, lærermøde.
 15.—19. Dansk Boldspil-Union, konditionskursus.
 28.—29. Jydsk Boldspil-Union, trænerkursus.

Februar:

- 4.—5. Ringkøbing amts Gymnastikforening, håndboldkursus.
 5.—9. Dansk Teglmesterforening, branchemøde.
 13.—18. Dansk Sportshandlerforening, branchemøde.
 19.—25. De danske Gymnastikforeninger, håndboldlederkursus.
 25.—26. De danske Gymnastikforeninger, formandsmøde.
 25.—26. Ribe amts Gymnastikforening, håndboldlederkursus.
 26.—⁴/₃. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, atletikursus.
 26.—⁵/₃. Malmö Fotboll Förening, træningslejr.

Marts:

- 5.—9. Dansk Teglmesterforening, branchemøde.
 18.—19. Dansk Gymnastik-Forbunds nordjyllands- og sydjyllandskreds, dommerkursus.

- 25.—29. Husum-Ejderstedt hovedkreds, idrætslederkursus.
 26.— $\frac{1}{4}$. Grimstad Boldklub, træningslejr.
 26.— $\frac{1}{4}$. Idrottsföreningen Saab, træningslejr.
 26.— $\frac{3}{4}$. Arbejdernes Bicykle Club, træningslejr.
 29.— $\frac{3}{4}$. Dansk Håndbold-Forbund, instruktionskursus.
 30.— $\frac{3}{4}$. Dansk Orienterings-Forbund, instruktionskursus.
 30.— $\frac{3}{4}$. Odense Cyklebane Club, træningslejr.

April:

- 4.—7. Forsvarets civilundervisning, Ålborg, delingsfører-kursus.
 4.—8. Hammarby Idrotts-Förening, træningslejr.
 5.—8. Forsvarets civilundervisning, Haderslev, delings-førerkursus.
 8.—9. Nordjydsk Lawn-Tennis Union, instruktionskursus.
 8.—9. Dansk Sejlunion, instruktionskursus.
 15.—16. Dansk Ride-Forbund, skoleridningskursus.
 15.—16. De danske Gymnastikforeninger, orienterings-kursus.
 18.—20. Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, boliglærekursus.
 22.—23. Friluftsrådet, kursus for lejrpladsledere.
 27.—30. Landsforeningen Ungdomsringen, lederkursus.
 30.— $\frac{13}{5}$. Vejle Handelsskole, defektricekursus I.

Maj:

- 6.—7. Vejle Amts-Gymnastikforening, håndbolddommer-kursus.
 7. Dansk Gymnastik-Forbund, repræsentantskabs-møde.
 10.—11. Dansk Ride-Forbund, ridebanespringningskursus.
 10.—11. Jydsk Boldspil-Union, fællestræning for juniores.
 13.—14. Sct. Georgs-Gilderne i Danmark, ledermøde.
 15.—18. Sct. Knuds gymnasium, Odense, lejrskole.
 20.—22. Jydsk Boldspil-Union, landsjuniorstævne.
 23.— $\frac{5}{6}$. Arbejdernes Bicykle Club, træningslejr.
 28.— $\frac{10}{6}$. Vejle Handelsskole, defektricekursus II.

Juni:

- 3.—4. Dansk Ride-Forbund, terrænspringningskursus.
- 3.—4. Gymnastikforeningen Frem, Odense, instruktionskursus.
- 3.—5. Esbjerg Gymnastik-Forening, instruktionskursus.
- 18.—25. Vejle Rideskole, kursus I.
- 24.—28. Dansk Boldspil-Union, kursus I.
- 24.—²/₇. Københavns Svømme-Union, kursus i synkroniseret svømning.
- 25.—²/₇. Vejle Rideskole, kursus II.
- 25.—¹/₇. Gymnastikinspektionen, boldspilkursus.
- 25.—²/₇. Dudde Bidstrup, gymnastikkursus.
- 28.—²/₇. Dansk Boldspil-Union, kursus I.

Juli:

- 2.—8. Jydsk Svømme-Union, træningslejr.
- 2.—8. Dansk Boldspil-Union, ynglingetalentkursus.
- 2.—9. Dansk Arbejder Idrætsforbund, instruktionskursus for mænd.
- 2.—10. Dansk Ride-Forbund, kursus for landboryttere.
- 8.—14. Dansk Boldspil-Union, kursus III.
- 8.—15. Købmandsskolens Gymnastikforening, håndboldkursus.
- 9.—15. Dansk Arbejder Idrætsforbund, kursus for kvinder.
- 16.—20. Dansk Boldspil-Union, to kursus I.
- 20.—23. De danske Gymnastikforeninger og De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger, landsstævne.
- 23.—30. Vejle Rideskole, kursus III.
- 24.—28. Dansk Boldspil-Union, to kursus II.
- 27.—⁴/₈. Dansk Håndbold-Forbund, instruktionskursus.
- 30.—⁶/₈. Vejle Rideskole, kursus IV.

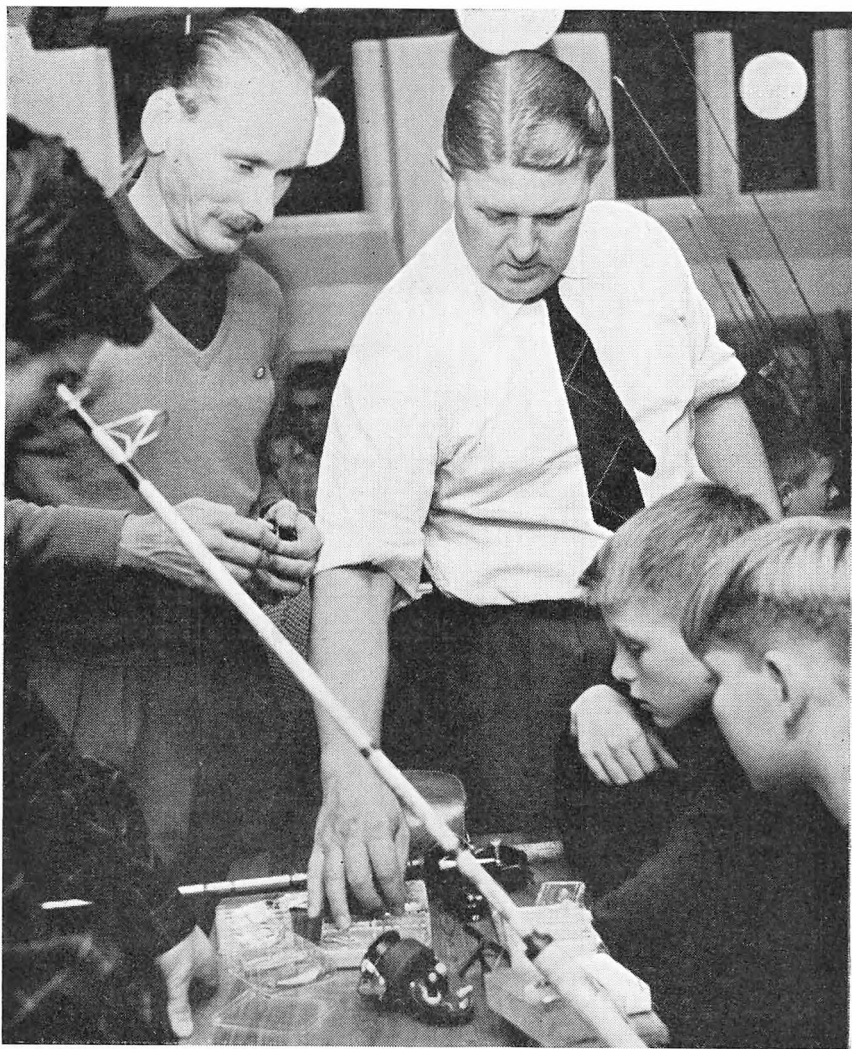
August:

- 5.—6. Arbejdernes Bicykle Club, træningslejr.
- 5.—8. Jydsk Boldspil-Union, dommerkursus.

Kongen overværer landsstævnet på Vejle stadion.

- 5.—12. Dansk Athlet-Union, instruktionskursus.
- 5. Dansk Athlet-Union, dommerkursus.
- 6.—10. Dansk Badminton-Forbund, kursus for ungdoms-
eliten.
- 6.—13. Dansk Badminton-Forbund, instruktørkursus.
- 6.—13. Vejle Rideskole, kursus V.
- 13.—26. Vejle Handelsskole, defektricekursus III.
- 13.—20. Ungdomsringens Idrottsklub, Karlshamn, instruk-
tionskursus.
- 13.—20. Dansk Bord-Tennis Union, instruktørkursus.
- 13.—20. Jydsk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 20.—27. Jydsk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 20.—27. Old-boys kursus.
- 26.—27. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, kursus
for smede og maskinarbejdere.
- 27.—²/₉. Jysk Amatør Bokse-Union, instruktørkursus.
- 27.—⁹/₉. Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, kursus i
kjolesyning.
- 27.—⁹/₉. Vejle Handelsskole, defektricekursus IV.

Dansk Sportsfiskerforbunds juniorkursus.

September:

- 2.—3. Dansk Bueskytteforbund, danmarksmesterskaber.
- 8.—10. De yngre Bogtrykkere, branchemøde.
- 9.—10. Arbejdernes Oplysningsforbund i Danmark, ledermøde.
- 14.—16. Det danske Hedeselskab, branchemøde.
- 16.—17. Dansk Karetmager- og Karosseriforbund, branchemøde.
- 17.—23. Statsseminariet på Emdrupborg, lejrskole.
- 30.—¹/₁₀. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.

Oktober:

- 1.—5. Ungdommens Fællesråd, ledermøde.
- 1.—7. Husum-Ejderstedt hovedkreds, idrætslederkursus.
- 7.—8. Landsdelingsførerforeningen, ledermøde.
- 14. Esperantisternes karavanefest.
- 15.—22. Esperantokursus.
- 15.—22. Vejle Rideskole, efterårskursus.
- 17.—21. Dansk Sportsfiskerforbund, juniorkursus.
- 22. De danske Gymnastikforeninger, kursus for tilsynsførende.
- 22.—24. Dansk Idræts-Forbund, idrætslægekursus.
- 28.—29. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, kursus for smede og maskinarbejdere.
- 28.—29. Kommunesekretærer i Østjylland, kursus.
- 28.—29. Dansk Gymnastik-Forbunds sydjyllandskreds, instruktionskursus.

November:

- 4.—5. Dansk Gymnastik-Forbund, ledermøde.
- 10.—11. Dansk Forening for Folkebade, kursus for bademestre.
- 11.—12. Arbejdernes Oplysnings Forbund, Århus, kursus for murere.
- 11.—12. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.
- 11.—12. De danske Gymnastikforeninger, kursus for tilsynsførende.

- 18.—19. Dansk Volleyball Forbund, instruktørkursus.
 25.—26. Dansk Gymnastik-Forbunds sydjyllandskreds,
 instruktørkursus.

December:

- 2.—3. Tekstilarbejderforbundet, Herning, kursus for
 tekstilarbejdere.
 16.—17. Dansk Cykle Union, instruktionskursus.
 19.—21. Vejle Amts og Bys Sygehus, kursus for sygepleje-
 elever.

Det kommende år viser allerede tydelige tegn til, at mange kursus vil benytte skolen i 1962. Det er et glædeligt tegn, at der allerede er reserveret plads til kursus i 1963, men samtidig betyder det desværre, at der må siges nej til mange, som gerne vil henlægge deres kursusvirksomhed til Den jyske Idrætsskole.

Hvad det vil betyde i de kommende år, ved vi ikke, men det er sikkert indlysende, at det må medføre overvejelser med hensyn til at øge skolens kapacitet. Det er imidlertid ikke så ligetil en sag, for skolens antal af undervisningslokaler, køkkenets og spisesalens størrelse samt udnyttelsen af det nødvendige større personale i den kursus»svage« tid gør, at det ikke blot drejer sig om at bygge en eventuel kursusfløj med elevværelser.

Fremtiden må vise, hvad der kan gøres for at skabe plads til alle, der gerne vil komme på skolen, indtil da må vi glæde os, hver gang det lykkes at sige ja til en af de mange forespørgsler.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Til de gamle elever.

Jeg sidder her en efterårsaften og prøver at lade tankerne gå tilbage. Gennem årene siden 1945 har det hørt med til mine juleforberedelser dels at give et bidrag til årsskriftet og dels at samle trådene mellem de gamle elever gennem »nyt«.

Begge dele har været mig en kær opgave. Gennem jeres bidrag har I gamle elever været med til at styrke sammenholdet om vor gamle skole.

Det er jo sådan her i livet, at når vi mister noget af værdi, bliver vi fattigere.

Vi står magtesløse.

Svend Aage talte tit om flammen — den olympiske flamme præget i vort mærke. Svend Aage var bange for at bruge store ord, men gennem vort samvær med de to mennesker, Svend og Ingrid, blev der tændt en flamme i vort sind.

Vi står magtesløse.

Men vi kan prøve at lade lidt af den varme, der blev givet os, gå tilbage til Ingrid, Birte og Bjarne i taknemlighed for, hvad der blev givet os.

For mit eget vedkommende følte jeg det sådan til elevmødet, at jeg måtte trække mig tilbage fra mit arbejde i elevforeningens bestyrelse. Jeg vil gerne rette en tak for den tillid, I siden 1945 har vist mig.

Jeg har inden for de sidste år haft to store opgaver. Den første var, da jeg ved indvielsen om morgenen overrakte elevernes gave, den smukke talerstol — og senere, da jeg overbragte en hilsen fra jer gamle elever. Den dag var sindet fyldt af glæde på Svend Aages vegne, fordi målet var nået.

Den anden var til Svend Aages bisættelse, da var sindet fyldt af sorg — det var næsten ikke til at bære.

Kort efter Svend Aages død blev der fra mange sider givet udtryk for, at der burde rejses et varigt minde for Den jyske Idrætsskoles skaber. For os gamle elever er et sådant minde ikke nødvendigt. Skolen er i sig selv et minde om Svend Aages

indsats. Men det har værdi fremover, at de unge, der kommer på skolen, har noget for øje, der kan minde dem om, at skolen ikke er en selvfølge, men resultatet af en mands fulde indsats.

Det samme er tanken bag den mindebog, der nu er under udarbejdelse.

Jeg er taknemlig for, at jeg i det særlige udvalg, der blev nedsat på generalforsamlingen, sammen med Lizzie, Lange, Niels P. Knudsen, Ane-Lise Madsen og fru Ingrid Thomsen får lov til at arbejde netop med disse to opgaver. Det er os en særlig glæde, at vi har Ingrid med i dette arbejde.

Om opgavernes løsning kan jeg sige dette. Vi har sendt en skrivelse ud til alle gamle elever samt til de organisationer, der har haft tilknytning til skolen gennem tiden.

Vi har fået mange bidrag, men vi vil gerne her endnu en gang sige, at måden, hvorpå opgaven skal løses, afhænger af indsamlingens resultat. Vi regner med at slutte indsamlingen omkring 1. juni 1962, så vi til elevmødet kan fremlægge resultatet af vort arbejde. Om opgaven kan være løst til den tid, kan vi ikke nu sige noget om.

Men I kan altså endnu nå at give et bidrag. »Svend Aage Thomsens mindefond«, giro 87555, Tingshøjvej 26 A, Søborg

Også mindebogen om Svend Aage Thomsen er nu i gang, men der er stadig et stort arbejde tilbage, inden opgaven er løst.

Til slut ønskes I alle en god jul og et rigt nytår fra os tre her i Nyborg.

Lis. Lars og Thormod Petersen.

Vor forstander — Svend Aage Thomsen.

. . . jeg husker nu det hele så tydeligt, nu, hvor jeg trykket af minderne lader mine tanker få frit løb tilbage. Hans ranke skikkelse. Hans lidt bryske ydre. Det faste håndtryk. Denne fjedrende og rytmiske gang. Klart ser jeg ham foran mig. Denne store, stærke sportsskikkelse.

Han var en mand, man kom til at holde af. For bag det lidt bryske gemte sig et varmt sind. Han kunne synes tilknappet, kunne synes streng og hård. Hans glæde ved arbejdet og ved os kunne delvis blive borte. For, som han sagde til mig en dag, efter at jeg havde fortalt om mit arbejde, og hvad det krævede, også hans nerver kunne blive tyndslidte med det arbejde og af det tunge ansvar, han følte. Arbejdet og ansvaret for os. — Men bag alt gemtes et sind så varmt og så ærligt. Et kærligt sind — til os unge — som tydeligt kom til udtryk også den sidste dag, hvor det lød fra sygelejet, efter at Thomsen havde fået be-

sked om at holde sig i fuldstændig ro: »De vil vel ikke have, jeg skal blive liggende her, når mine elever rejser i morgen . . . så må I da i det mindste bære mig hen til vinduet, så jeg kan vinke farvel til dem.«

Det var noget af det sidste, han sagde. Samme aften kl. 21 døde vor forstander Svend Aage Thomsen på vej til sygehuset. Han fik aldrig vinket farvel til os! Hans arbejde med os krævede ham helt.

»En 60—61 elev.«

Kære sommerpiger 1944!

Allerførst tak for alle jeres breve. Marie er flyttet fra Vælde-gård og bor nu i Tarm. Hun har i sommer været med et hold folkedansere på en fin tur til Belgien som deltager i gymnastik og folkedans. Meta har det godt; hendes 3 store piger spiller alle håndbold, og det fryder Meta at se en sådan energi. Grete lever et stille familieliv og har nok at gøre med at passe mand og børn. Hedvig får motion, når hun »bokser« med sønnen Svend; han er en rigtig vildbasse. Så sender Gerda en hilsen. Hun har som landmandskone nok at se til både ude og inde. Gunhild og Chr. håber på nogle gode år for landbruget; de er heldige at have en karl til hjælp. De har i sommer haft besøg af Anna med familie. Marie var der også, og de havde en dejlig dag sammen. Karen har ikke ladet høre fra sig; men Gunhild fortæller, at Karen stadig er i topform, hvad håndbold angår; foreløbig må hun dog pleje et forvredet knæ og et brækket ben. Hos Anna og Villy går alt sin jævne gang; deres 4 børn går nu alle i skole. Johanne og Knud er ved at bygge ny forretning, så de har meget at tænke på for tiden. I år har jeg næsten fået min rejselyst styret. Gennem arbejdet fik jeg som plejerske følge med 50 patienter på en rekreationsrejse til Italien. Vi var der-nede en måned, og det var en meget stor oplevelse. I min ferie var jeg 4 uger i det naturskønne Skotland.

Glædelig jul og godt nytår!

Johanne og Ingrid.

Kære sommerpiger 1945!

Så er det igen blevet tiden, hvor årsskriftet skal gå i trykken, og hvor tankerne går tilbage til »Den jyske«, og dermed de 3 dejlige måneder, vi havde sammen der. Det er svært at forestille sig skolen uden Svend Aage. Det var synd, han ikke skulle få lov til at virke der endnu i mange år. —

Af nyt vil jeg begynde med at fortælle, at Aase og hendes mand er flyttet til Vindinge ved Nyborg, hvor de har købt en gård på 48 tdr. land, så de har nok at se til; men de er vældig glade for deres ny hjem, skriver hun — til lykke med det, Aase.

Også Erna vil vi ønske til lykke. Hun har lige fået en lille pige, Inger hedder hun, så hun har nu 3 dejlige unger. Søster bestiller ikke noget mere, som man siger, d. v. s. hun er holdt op på sygehuset og helliger sig nu hus, have, mand og børn, så hun keder sig nu ikke. Tove har det også godt. Hun er begyndt at lave amatør billeder på en billedmaskine nogle timer om dagen. I sommer var de oppe på at fremkalde 2000 om dagen, så det var da en post. Endvidere dyrker hun gymnastik et par gange om ugen. Jeg selv har det godt. Vi er glade for at bo her i Svendborg, og tiden flyver af sted. Peter og Ulla går begge to i skole nu, og Jørgen er blevet 3 år.

Glædelig jul og godt nytår.

Tove og Harriet.

Kære venner fra 47—48!

Skal man regne med det gamle ordsprog, at »Intet nyt er godt nyt«, så må det bestemt gå godt for eleverne, der var på skolen i vinteren 47—48.

Når brevene, der er sendt ud med opfordring til at sende lidt nyt til os, ikke er kommet retur, så må man vel gå ud fra, at de er kommet adressaten i hænde, og at det derfor kun er et spørgsmål, om ikke det er viljen til at svare, det kniber lidt med. Nu ved jeg godt, at der vil lyde protester mod, at vore breve kommer for sent ud, men hvorfor skal der altid sendes opfordringer. Elevskriftet er jo dog en årligt tilbagevendende begivenhed, vi alle imødeser med spænding, og ved man ikke, hvem repræsentanterne er, så har skolen da ihvertfald ikke skiftet adresse, og et brev hertil vil altid havne på rette sted. De få nyheder, der er i år, er følgende:

Christian Lautrup har startet egen forretning i Suldrup ved Ålborg og har ikke tid til at beskæftige sig med andet. Knud Jørgensen er stadig gårdejer og laver lidt vrøvl over landbrugets trængsler og den nuværende regering, men forsøger trods alt at finde de lyse sider af tilværelsen; det idrætslige ligger det lidt tungt med. Om Carl Christian vides det, at han stadig farter land og rige rundt med sine møbler. Vi havde en 5 minutters samtale ved elevmødet i sommer; det er, såvidt jeg husker, første gang, vi har talt sammen siden skoletiden. Henry Jørgensen er i øjeblikket lærer på et ungdomshjem i nærheden af Løkken, mens konen passer deres købmandsforretning i Bottrup pr. Løsning. De regner dog med snart at skifte adr. igen. Jeg selv er stadig lagerforvalter i en jern- og stålforretning i Skanderborg. Jeg har lagt idrætten på hylden og nyder ungdoms- og karlelivs værelsens mange fordele og ulemper.

Hilsen til alle.

Henry Jørgensen. Knud Hansen.

Kære sommerpiger 1948!

Det holder lidt hårdt at få vristet et par ord fra mange af jer; men tak til jer, der har skrevet. Fra Århus skriver Jenny, at tiden går med at passe mand og barn plus et lille job. Ingen gymnastik de sidste år, men derimod går Jenny op i porcelænsmaling med liv og sjæl. Gudrun J. har efter længere tids sygdom — for et par år siden — ikke haft forbindelse med idrætsskredse. Gudrun vil gerne have oplyst, hvor mange af os der møder op til elevmøderne, og hvem der var på »Den jyske« i år. Ja, vi er jo lidt sløje. I sommer var vi 3, Lissie, »Avernakø« og jeg; men vi møder som regel en 4—5 stykker, bl. a. er Amanda meget flink til at komme. Amanda og familie har endelig fået en moderne lejlighed i Sundbyberg. De har i sommer været på en herlig tur til Holland. Sport bliver der ikke tid til, da Amanda selv har arbejde ude. Emma B. bor stadig i Juelsminde og har det godt. Marianne er begyndt at gå i skole, og Emma selv går til kursus i maskinskrivning. I sommer havde de besøg af Magda med familie (mand og 2 børn). Fra Inger R. meldes alt vel. De har fået en dejlig søn, til lykke Inger. Søren er 15 mdr. nu og løber vældigt omkring; det giver en masse dejligt arbejde med sådan en vaks gut, men Inger og hendes mand nyder det. Inger, Ella, Inga og Ruth S. har besøgt Helboe i sommer. De havde en dejlig dag og fik rigtig opfrisket gamle minder. Ruth J. har travlt; hun er vikar på en skole i Hillerød. På skolen har hun 8 timer gymnastik om ugen plus 5 timers aftengymnastik, og da de har 3 km ind til byen, og Ruth må tage turen frem og tilbage på cykel en 2—3 gange om dagen, giver det rigelig motion. Drengene er nu 9 og 10 år og er begge interesseret i gymnastik. »Avernakø« lever et stille familieliv i København. På grund af en discusprolaps kan hun ikke dyrke gymnastik mere, og det er Gudrun ked af. Børnene er sunde og raske, og Marianne er begyndt at gå i skole. Siden vi sidst har hørt fra Ruth S., er der sket meget. For det første har de solgt bagerforretningen i Ikast 1. juli 1960 efter 8 år med slid og slæb næsten døgnnet rundt. Efter en lang og tiltrængt ferie har de nu købt købmandsforretning i Viborg, og det har de ikke fortrudt. Som det bedste af det hele er Ruth bleven mor til jordens dejligste lille dreng. Søren er ¾ år og bliver selvfølgelig godt forkælet af de lykkelige forældre. Til lykke med ham og tak for dit lange brev, Ruth. Agnes er stadig på Frbg. Hospital og befinder sig godt. Hun er stadig meget ivrig håndboldspiller og kan endnu gøre sig gældende på landsholdet. Agnes ser af og til Bjørn og kan meddele, at hun har det godt.

Sidste år fik jeg et forsinket brev fra Ella i Odder, og da jeg ikke har hørt fra hende i år, vil jeg lade hilsenen fra sidst

gå videre. Ella spiller badminton og har ellers nok at gøre med at passe hus, mand og 3 børn. Her på Møgelkær har vi det godt alle tre. Vi har i sommer haft besøg af Lissie og Poul, og vi har haft nogle dejlige dage hos dem i København. De har i sommer købt en folkevogn, og det nyder de.

Ja, så har jeg ikke mere nyt til jer i år; til næste år håber jeg at høre fra endnu flere.

Rigtig glædelig jul og godt nytår ønskes alle 48-piger samt venner og bekendte fra »Den jyske«.

Esther.

Årgang 1949—50!

Som et plaster på såret har Henning modtaget svar fra to; bedre end jeg, der kun fik et svar.

Ejler deltager ikke i idræt for tiden, men han har da præsteret at finde sig en sød lille kone; de bor i St. Brøndum, og hvis der skulle være nogle af hans gamle venner fra skolen, som kommer denne vej, er de velkommen til at kigge indenfor. De har været en tur på Sjælland i sommer; på vejen hjem var de inde og hilse på Birtha og Preben.

Arne har overtaget sin faders gård i Ry, og i vinter fik de en lille pige. Arne har ledet håndbold i sommer og begyndt at gå til gymnastik igen, samtidig er han medlem af bestyrelsen for håndboldudvalget for Århus amt.

Henning har travlt med sit landbrug, og hans kone og lille søn skal også passes, skriver han, men tid til lidt badminton bliver der også.

Hilsen *Henning og Svend.*

Hallo drenge 1949—50!

Hvor er I henne? Er I gået i hi? Har I glemt den bedste vinter, I havde i jeres ungdomsdage, vinteren 1949—50 på »Den jyske«? Hvis ikke det er tilfældet, lad os så få en lille hilsen fra jer til næste år. Dette gælder de norske, sydslesvigske samt de danske elever fra vinteren 1949—50.

Jeg har sendt elleve spørgekort ud; et par stykker til Norge, Sydslesvig og herhjemme og har kun fået svar på ét af dem.

Preben har jeg talt med et par gange i telefonen; han opholder sig stadig i Skærup på mejeriet. Han er nu gået ind som formand for elevforeningen; til lykke med posten Preben og god arbejdslyst.

Jens Miller opholder sig i Sønderborg, hvor han har arbejde med ungdommen, nemlig befalingsmænd til den danske hær. Hvis ikke det bliver dygtige folk, er det i hvert fald ikke Millers skyld.

Miller var egentlig færdig med sin tjeneste i Sønderborg til februar, men fik tjenesten forlænget, så han nu bliver i Sønder-

borg til november 1964. Han har desuden deltaget i adskillige konkurrencer inden for pistolskydning, hvor han har taget en del førstepladser. Desuden dyrker han en del indendørs fodbold.

Jeg selv er der ikke så meget at berette om. Jeg har spillet en del badminton, og i sommer har jeg ledet et hold karle til gymnastik og skal fortsætte i vinter.

De bedste ønsker for fremtiden, en glædelig jul og et godt nytår ønskes alle på skolen og gamle elever.

*Svend (Hansen),
Sønderhav, Tørsbøl.*

Kære sommerpiger 1950!

Så er atter et år henrundet, et år, som for os alle var præget af savnet af vor kære Svend Aage. Vi er dybt taknemmelige over, at vi fik lov til at fejre 10 årsfesten sammen med Svend Aage. I år savnede vi ham til elevmødet og vil altid gøre det fremover. Vore bedste tanker går til familien Thomsen.

Nu er vi så blevet enige om, at I ikke mere skal høre fra os her i årsskriftet. Vi har haft 10 gode år, og nu har vi ikke lyst til at fortsætte. Men kom til elevmødet, så kan vi tale om det.

Alle sommerpigerne 1950 får de bedste hilsener og ønsket om alt godt i fremtiden. God jul og et lykkebringende nytår.

Sigrid og Henny.

Kære kammerater 1950—51!

Det hjælper vel næppe år efter år at beklage sig over de sparsomme oplysninger, vi har at bringe. Alligevel retter vi en indtrængende opfordring til jer, der er tavse, om at give lyd fra jer, så næste års beretning kan blive mere fyldestgørende og interessant at læse.

Svend Aage i Spøttrup passer sit arbejde og har al sin fritid optaget af idræt, både udøvende og som leder. Han var til elevfesten, hvor han hilste på Peder og Gynther.

Carl Holger er stadig i fjeldene om sommeren og arbejder så med gartneriet, når der er tid til det.

I Ilskov har Preben rygende travlt på sin servicestation. Tank op, når I kommer forbi. Preben var til Svend Aage Thomsens begravelse og fik her et glimt af Peder, men fik ikke hilst på ham.

Poul repræsenterer stadig postvæsenet i Hyllinge og er vældig aktiv inden for idrætsarbejdet.

Her i Taulov er der ingen forandring.

Til slut tak til jer, der har skrevet. Vi ønsker en god jul og et godt nytår til alle.

Poul Sørensen. Vilh. Seehausen.

Sommerpigerne 1951!

Atter er det så vidt, at årsskriftet skal ud. Tiden går. Det er næsten ikke til at fatte, at 10 år er gået, siden vi var sommerpiger på »Den jyske«, og meget er der sket siden. Det er måske naturligt nok, at der efterhånden ikke er så mange, der svarer på vore breve, om lidt »nyt« til årsskriftet. Trods alt er der stadigvæk nogle trofaste, der svarer på vore breve. — Tak skal

»Jubilare« ved elevmødet.

I have! — Desværre er der nogle få adresser, vi ikke har; vi skal prøve at få dem frem til næste år.

Joan er narkosesygeplejerske på Drammen sygehus i Norge og befinder sig godt der. Hun har ikke drevet atletik det sidste år grundet manglende interesse. Hun har derimod spillet tennis og bordtennis i sommer.

Hos Marie har de, trods sløje tider for landbruget, holdt skindet på næsen. I foråret anskaffede de sig en traktor, som Marie af og til får lov at køre; det går meget lettere end med hestene.

Karen og familie har det vældig godt, de bor stadig i Abildskov på Fyns land. Karen og hendes gemal var til elevmøde i år. Hun betror os, at der ikke skal gå 8 år, inden de deltager igen.

Hanne synes selv, at hun har fået lidt system i sin hverdag igen. Hanne er i den samme kontorplads og synes, det er en rar fornemmelse at kunne gøre lidt gavn; det giver hende mere

selvtillid, synes hun. Rent gangmæssigt går det endnu lidt langsomt, men Hanne skriver, at hun efterhånden vænner sig til det. Vi ønsker dig fortsat god bedring, Hanne!

Lise nedkom med sit tredje barn den 13. april, og det blev en pige. Til lykke, Lise! Fødselen varede i 48 timer, så Lise var meget afkræftet efter den omgang, men er nu bortset fra nogle galdestensanfald ved at komme til hæfterne igen. Lise vil gerne se pigerne fra 51, hvis vejen skulle falde forbi. Adressen er: Strøbyvej 3 st. tv., Hvidovre, tlf. 780126.

Birthe med familie lever i bedste velgående. Birthe har dog lige haft en byld i halsen. Når hun kommer til kræfter igen, skal hun have mandlerne fjernet. Birthe var ellers lige ved at tage kørekort til bil, men det må nu udsættes en tid.

I Hem hos Dorthé og Kristian fik de en søn den 16. juli (midt i generalforsamlingen), så Dorthé var lovlig undskyldt i at deltage i elevmødet i år. Til lykke Dorthé! Drengen hedder Niels Jørgen. — De er alene på bedriften, da det ikke har været muligt at skaffe hverken karl eller pige; men de ta'r fat med godt humør.

Fra Norge er der kommet en hjertelig hilsen til alle bekendte fra Bjørg, som fortsat leder gymnastikken for pigerne på real-skolen i Kraby. Desuden hjælper Bjørg til i sin fars forretning, så der er nok at gøre.

Hjørdis er gift og har 2 børn, en pige på 7½ år, der hedder Mari, og Steffen på 2 år. For 2 år siden flyttede de fra Mo i Rana til Bjerkvik i nærheden af Narvik. Hjørdis er begyndt at arbejde som lærerinde ved folkeskolen der, hun har tredje og fjerde klasse og er glad for det. Har ellers før arbejdet som kassererske i Mo kommune. Lærernøden er stor i Norge, så Hjørdis er blevet bedt om at vikariere, og det går bra, syntes hun. Hun sender en hilsen til alle kendte.

Hertha har også meget om ørene. Foruden sit arbejde som socialrådgiver, der kræver en masse tid, har hun flere hold til gymnastik, og desuden er Hertha kassererske i elevforeningen.

Inga er bogholderske samme sted endnu. Hun leder 3 hold gymnaster, ialt 135 damer plus 35 unge piger, og går selv på eliteholdet endnu; men hun har snart nået aldersgrænsen. Inga deltager i instruktionskursus 4 gange om året.

For mit eget vedkommende er der ikke store ting at berette. Jeg deltog i gymnastik sidste vinter, ved ikke rigtig, om jeg kommer med i år. Fra 1. november er jeg blevet enepige, så tiden kan nok gå. Erik og Niels bliver store. Niels kan især holde én i ånde fra morgen til aften.

Med hensyn til vores 10 års jubilæum synes jeg, det var helt

fint, at vi var 6 til elevmødet, nemlig: Hertha, Marie, Karen, Inga, Birthe og Gerda. Det var en dejlig dag.

Med dette »nyt« vil vi slutte med mange gode ønsker for julen og det nye år.

Inga og Gerda.

Sommer 1952!

Allerførst: det er til sommer 10 år siden, vi var på »Den jyske«. Ville det ikke være en god grund til at møde op ved elevmødet til sommer? Håber at se mange fra vores hold.

Birgitte fortæller glad, at nu har hun overladt forsørgerpligten til sin mand; han er ansat ved et stort elværk, »NUC«, i Svinninge ved Holbæk. Deres søn Per vokser sig stor, sjov og fræk, og familien har anskaffet sig bil ovenpå slidet.

Karen N. og hendes mand har købt en stor gård i Bølling ved Egtved. Stuehuset er gammelt, men inden år og dag er det vist fuldt moderniseret. Deres lille søn hjælper far i kostalden.

Maren befinder sig stadig i Hellerup og ofrer kunsten al sin tid; hun skal dog snart skifte job, men vil ikke røbe noget endnu.

Fra Tove Olsen er der som sædvanlig et dejligt langt brev; Tove fik i maj en lille pige og har nu 3 børn. Alligevel regner Tove med at kunne klare 3 tdr. roer i efteråret. Vi beundrer dig. Og efter roerne skulle gymnastikken gerne give lidt motion.

Her i Thorsted går alt godt; vi har nok at gøre med at styre vore 3 urolige børn, men heldigvis har vi en flink ung pige til at tage sig af dem, mens vi er i skole. Der er stadig lidt børnegymnastik i gang, og for første gang i 10 år har jeg selv deltaget på et gymnastikhold; det var dejligt.

Hilsen *Karen*, årgang 1952.

Kære sommerpiger 1952!

Ja, jeg synes ikke, jeg kan påbegynde dette års afsnit uden at udtrykke min sorg over Svend Aage Thomsens død.

Og så noget nyt fra brevene — de få!! Rita melder alt vel. Den store dreng er begyndt at gå i skole, og Rita følger en studiekreds foruden gymnastikken i skolen. Anne ytrer glæde over sin tilværelse, har travlt i mark og stald og dyrker lidt gymnastik; hun skriver endvidere, at børnene bliver store, og minder tilsidst om, at vi til næste sommers elevmøde er 10 års jubilarer! Ingrid fra Fakse skriver også, at børnene trives godt; hun spiller badminton og skal måske senere have småpiger til gymnastik. Erna har forøget familien med en dreng nu her i efteråret. Det samme har jeg; vi fik en søn i februar.

Hermed tak til de af jer, der skrev, samt mange hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår til alle.

Hanne.

1952—53!

Da jeg forgæves har ventet på livstegn fra holdet, må jeg nøjes med en privat hilsen og samtidig give holdet en opsang for dets ualmindeligt sløve optræden med hensyn til elevmøder og »nyt fra gamle elever«. Tænk på, vi har snart 10 års jubilæum.

Hvad mig selv angår, så er jeg da endelig kommet igang med at lede gymnastik, idet jeg for tiden er ansat på det herværende gymnasium som sløjde- og gymnastiklærer og har desuden et motionshold til aftengymnastik i idrætsforeningen. Så spiller jeg lidt håndbold og dyrker endnu mindre atletik; det er ikke nemt at få tid til ret meget sport, når familien også skal passes. Jeg har efterhånden 3 børn, 1 pige på 5 år, 1 dreng på 3 år og endnu 1 dreng på bare 2 mdr.

Karl Emil tjener på en gård her på Mors, ved jeg. Jeg har af og til truffet ham ved forårsopvisningen; men det er også det eneste nyt fra holdet.

Dermed vil jeg slutte med de bedste hilsener og ønsket om en god jul samt et godt nytår for holdet og alle på »Den jyske«.

Peter Sørensen.

Sommer 53!

Jenny og hendes mand har nok at se til; det har ikke været let at få arbejdskraft, så Jenny må hjælpe til i gartneriet samt passe sine to dejlige børn. Inger bor stadig i Allerød, hvor hun nyder det med sin familie. Lilian er blevet gift, men bor stadig i Vejle; hun er lige blevet mor til en stor dreng. Grete kan ikke rigtig slippe gymnastikken, hun har to hold og går selv til gymnastik; ellers hygger hun sig med mand og sin lille pige på 4 år. Ruth er blevet gift og bor i Odder, hvor hun er blevet i sit fag, idet hun er blevet gift med en tjener. De nyder det, da de lige er blevet forældre til en lille pige. Else har haft travlt i sommer, da hun og hendes mand samt deres to drenge selv har bygget til gården, foruden alt andet, der hører arbejdet til på landet. Henny bor i Kjellerup i et nyt hus, hvor hun passer mand og dreng og har i øjeblikket nogle enkelte vikartimer på skolen. Inge Sylvest skriver, at hun ikke har fået tid til gymnastik og idræt, da hun er landmandskone og mor til to børn, en lille dreng og en pige på 2 år, og hun også må hjælpe til ude.

De bedste hilsener og glædelig jul ønskes af

Ruth og Henny.

Kære kammerater 53—54!

Ja, det er jo ikke meget nyt, der er fra vor årgang, men det kender vi jo fra de foregående år.

Vi kan meddele, at Leif kom hjem fra USA sidste år til jul

efter 2½ års ophold derovre og emigrerede til Canada den 5. juni i år. Jørgen arbejder samme sted og spiller stadig fodbold i V. B. Hans søn er lige blevet eet år. Jeg selv var med som håndboldspiller til landsstævnet i Vejle i sommer. Vi håber til næste år at høre fra jer alle.

God jul og godt nytår.

Svend.

Årgang 53—54!

For Eriks vedkommende går det ved det gamle. Han har spillet lidt håndbold i sommer; det bliver ikke til meget, når han har hus og have at passe. For mit eget vedkommende spiller jeg jo håndbold endnu og skal til vinter spille badminton på Bøjdens fynsseriehold. Jeg er begyndt at køre motororienteringsløb, en mere magelig form for sport, der dog både er morsom og interessant.

Hilsen

*Karl Andersen,
Bøjden.*

Kære piger 1954!

Tak for jeres breve! I har næsten svaret alle sammen, og det er fint.

Kirsten var den første, der svarede; hun har lagt al sport på hylden og helt helliget sig sin familie. Hun håber på at flytte ind i nyt hus til foråret. Anne har været 16 mdr. i England og er i vinter elev på Høng højskole. Julie sender de bedste hilsener til alle. Hun havde dagen før, hun skrev svar på mit kort, fået en lille pige (til lykke, Julie!). Ligeledes ønskes Anita også til lykke med sin lille pige, som er født den 20. august og hedder Lone. Birthe lever fredeligt og roligt og deler sin tid mellem kontor og arbejde på gården; men ellers er året gået uden større begivenheder, skriver Birthe. »Her er ingen forandring sket,« skriver Elna. Hun har været på en dejlig tur til Rom, som hun stadig lever højt på. Inge Marie var til elevmøde sammen med sin mand, men var meget skuffet over, at der ikke var andre fra vores årgang; ellers har hun det dejligt med sine to børn. Inge skal rigtig nyde familielivet i vinter, da hun kun skal arbejde om lørdagen; lille Susanne blev 1 år den 15. oktober. Her hos mig går alt som det plejer; jeg er igang med gymnastikken og har to gange været i Vejle i sommer, først elevmødet og så landsstævnet, men uden at træffe nogle af jer andre.

Vandrebogen efterlyses af næsten jer alle; hvor er den henne?

De bedste hilsener til jer alle fra

Inge og Bodil.

Kære kammerater vinteren 54—55!

I år har jeg kun fået brev fra John. Han skriver, at han efter skoleopholdet først var på Horsens- og Vejle-egnen nogle år. Vinteren 59—60 var han så på landbrugsskole på Kærehave ved Ringsted; siden var han et års tid assistent på et demonstrationslandbrug i Vissing ved Skanderborg, og nu til 1. november begynte han på Gjorslev avlsgård (Stevns). Der arbejder han med forsøg med græs presset til piller. Han er endnu hverken gift eller forlovet, så, som han skriver, har han endnu sin frihed i behold. Det kan jeg ikke sige for mit vedkommende, idet jeg i årets løb har fået ring på. Ellers er alt som før, og jeg er stadig hjemme.

I ønskes alle en glædelig jul og et godt nytår.

Ivar (Sjælland).

Kære sommerpiger 1955!

Allerførst tak til jer, der har svaret på vores hilsen. — Vivi befinder sig stadig i Odense, hvor hun er på en systue og er glad for sit arbejde. Kis skriver, at familien ikke er blevet større, men at de godt kunne bruge en lillebror til Gitte, da hun bliver 4 år til jul. Hos dem har høsten drillet i år. De har haft 20 tdr. land stående under vand; lidt fik de høstet med binderen, noget med le, og en del tog de med grønthøsteren, men et hjørne fik de ikke høstet. Ellers har de haft god hjælp i sommer og havde også fået lejet karl til vinter.

Hos os har vi det godt; vi fik en lille pige den 13. april, og hun hedder Britt. Ja, må hun bare blive lige så bra som den Britt, vi alle kender.

Og så er jeg blevet spurgt, om jeg har beholdt mit pigenavn. Det kan godt siges, da min mand også har Søndergård til efternavn, så der blev ingen anden forandring, end at jeg kom af med Pedersen.

En rigtig glædelig jul samt et godt nytår ønskes alle.

De bedste hilsener

Ellen.

Kjære alle sammen!

Jeg sender mine beste hilsener til skolen og alle kjente. Jeg håper dere alle har det godt, og vill gå en god fremtid i møte.

Jeg og min mann bor nu like ved fjorden, 1 mil fra byen Trondheim. Her er det deilig, særlig om sommeren med rik anledning til bading og paddling. Jeg er medlem av kajakkklubben her i byen. 1 gang i uken går jeg til gymnastikk.

Vinteren står for døren. Det ligger snø i åsene rundt byen.

Så nu venter vi bare på skiføre. Forøvrig har jeg slått meg på helårs bading. Tar en liten dukkert i sjøen hver dag året rundt. Det herder mot forkjølelse og setter blodomløpet i gang.

Jeg vil slutte med alle gode ønsker til gamle kjente.

Hilsen fra *Veslemøy Stadheim Østbye.*

Kære vinterelever 1956—57!

Det er desværre ikke mange opplysninger, jeg har fått. Jørgen Steenbjerg var på Kærehave landbrugsskole sidste vinter. Han var hjemme i sommer og har spillet håndbold, som han jo plejer og gået til gymnastik om vinteren.

Jeg har også været hjemme det sidste år og har spillet håndbold i sommer. I vinter er jeg på Vejlby landbrugsskole.

Der var ellers ikke mange til elevmødet af vores hold, 4 ialt. Jeg havde ventet at se nogle flere netop i år. I skal have tak, I, der endnu ikke har glemt skolen.

Hermed en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

De bedste hilsener *Holger.*

Vinter 1956—57!

Hans skriver, at han stadig arbejder på keramikfabrikken i Sengeløse, og han har i sommer spillet både fodbold og håndbold. Desuden har han dømt håndboldkampe samt siddet i håndboldudvalget, så hans sommer har været fyldt med boldspil som aldrig før.

Sverre skriver, at han har skiftet arbejde. Nu er han på et stort skibsbyggeri i Bergen. Han har en datter på 1½ år, men han har dog stadig tid til at lede gymnastik og har 2 hold.

Selv har jeg arbejdet ved flere forskellige ting det sidste år. Jeg har i sommer haft næsten al min fritid optaget af håndbold. Jeg har trænet med en naboforening og nået gode resultater. Jeg har været turneringsleder for hovedkredsen og selv spillet håndbold samt dømt nogle kampe.

Vi var 4 fra vort hold til elevmødet i sommer: Holger, Jørgen, Hans og jeg.

De bedste ønsker for det nye år. *Godtfred.*

Kære alle fra sommeren 1957!

Lille Kisser har siden april opholdt sig i Amerika og nyder livet i fulde drag. Forinden var hun i England, hvor hun passede børn og desuden fik tid til at gennemgå et studium på college.

Margit fik den 12. oktober en datter på 7 pund. Sidste vinter ledede hun 2 hold skolepiger.

Carry er flyttet fra Lego i Billund til Vejle Bank som korrespondent; hun går til gymnastik hos Signe.

Super er seminarieelev endnu, men håber at blive færdig til sommer.

Kis-Marie er kommet bag disken. Hendes gemal har fået en uddelerplads i Darum Mark brugsforening pr. Bramminge, så hun har tiden besat nu.

Liv er på skolebænken igen på Innrøndelag Husmorskole på suppleringskursus. Der er hun færdig til jul og håber så at komme på Statens læreskole i husflid.

Bodil er i Ribe endnu, men bliver færdig til sommer. For øjeblikket skriver hun på en diger afhandling om samarbejde mellem skole og hjem.

For mit eget vedkommende har jeg fået en dejlig velskabt dreng. Han er født den 28. juli, så jeg har også min tid besat.

Jeg vil gerne opfordre jer til at møde op så mange som muligt til elevmøde til sommer, da det er 5 år siden, vi var elever på »Den jyske«.

Birthe.

Kære sommerpiger 1958!

Det gjorde os alle meget ondt at høre om vor tidligere forstander Svend Aage Thomsens død, og vi udtrykker her vor dybeste medfølelse med familien.

At vi igen i år har modtaget opfordringen til at skrive i elevskriftet vidner om, at det arbejde, Svend Aage gjorde for »Den jyske«, ikke var forgæves, og det glæder os at erfare, at skolen bliver videreført i den samme ånd.

Vore udenlandske veninder er trofaste til at skrive.

Bia underviser på Strømsø skole i Drammen om dagen og går på Statens gymnastikskole om aftenen.

Anne Louise er lige holdt op med at undervise i gymnastik, men heldigvis skyldes det, at hun til sommer glæder sig til at kunne komme til elevmøde med både mand og »en liten baby«. Til lykke med det.

Rie er stadig i Vejle, hvor hun underviser i gymnastik og selv går på Signes elitehold. I pinsen var hun med et hold gymnaster på en dejlig tur til Tyskland.

Alice forbereder sig til studentereksamen. Hun glæder sig til helt at kunne hellige sig gymnastikken til næste år, da hun skal læse til cand. mag. med gymnastik som hovedfag.

Jytte har ikke mere tid til idræt. I Kolding, hvor hun nu bor, er hun både husmor og lærerinde for åndssvage børn på et beskæftigelsesværksted.

Selv er jeg ansat på Krstrup skole som lærerinde, bl. a. i

gymnastik. I sommer blev jeg gift med en af mine klassekammerater.

Mange hilsener og ønsket om en glædelig jul og et godt nytår til alle.

Grethe.

Min adresse er nu: Grethe Marie Thestrup, Kristrupvej 68, Kristrup v. Randers.

Kuldet 1958—59!

For at begynde med den yngste, så er Alice gået ind for sin sygeplejeuddannelse; hun har været på Hammel Amtssygehus og er netop begyndt på Hadsten sygeplejeforsколе for om $\frac{1}{2}$ år at fortsætte på Testrup. Ingrid går på Husflidshøjskolen i Kerteminde og skal gå der 2×8 mdr. Ane Grethe er i København på andet år og går fremdeles på Ellen Paul Petersens gymnastikinstitut, men bliver færdig til juli. Tove er et jern med idrætten og har ledet både gymnastik og håndbold på sin hjemegn. Nina skriver 8 morsomme sider om mand og barn, som ikke levner megen tid for idræt. Og Henny befinder sig godt på et revisionskontor i Haderslev og beskæftiger sig desuden med alt fra gymnastik og håndbold til civilforsvar m. m. Til lykke med guldnålen for fjerde gang, Henny! Selv har jeg det godt og har travlt med min optik i Herning.

I ønskes alle et rigtig godt nytår.

Hanne Merete.

1958—59!

Tak for brevene, det var dejligt at høre fra jer alle fire i år.

Anna Maria rejste i januar til England, hvor hun arbejdede hos en dansk-amerikansk familie, så hun har oplevet og set en masse, men 1. september måtte hun tilbage for at begynde på børnehaveseminariet i Ålborg, og der sidder hun nu på skolebænken.

Birthe er stadig sygeplejeelev på Gentofte Amtssygehus og skal være der $1\frac{1}{2}$ år endnu. Det bliver ikke rigtig til noget med sporten på grund af de skiftende arbejdstider.

Lise går nu i 2. dagklasse på Esbjerg seminarium, og til sommer skulle første del være overstået. I år går hun til aften-gymnastik for at få »rørt« sig lidt udover timerne på seminariet.

Jette har fra 1. november sidste år og til 1. oktober i år været ansat i en børnehave i København. Nu er hun kommet hjem til Sønderborg, hvor hun vil blive til 1. januar for at tjene lidt penge, derefter rejser hun så tilbage til børnehaven igen.

Jeg er blevet gift i september i år, så mit efternavn er nu

Svendsen (kedeligt ikke). Vi har købt et dejligt nyt hus her i Helsinge, og jeg arbejder stadig i sparekassen, så det kniber lidt med tid til at lede gymnastik, nu der er mand og hus at passe, men jeg går da selv til aftengymnastik.

Rigtig god jul og godt nytår.

Kirsten.

Kære sommerpiger 1959!

Mange tak for brevene! Desværre er der mange, vi ikke har hørt fra. Måske har mange forandret adresse, men glemt at meddele det til skolen. Gør det, så vi kan høre fra flere næste år. Det er da godt, at der er nogle, der holder sammen på stumperne. — Tak for det!

Anna Jørgensen opholder sig i Silkeborg, hvor hun går i første klasse på T. H. Langs seminarium. Sommeren tilbragte hun i Tyskland, 4 uger, hos en familie, hvor hun passede 3 børn. Hun skriver også, at hun har overladt »Musens« pasning til Gurli og Kirsten, fordi hun har så meget skriveri. — Ingrid Roulund læser på Elbæk lærerskole og bliver færdig til juli næste år. Vi slider, skriver hun, men det er vi også nødt til, da det jo er en kort uddannelse, kun to år. Hun er meget glad for at være der. — Anny Jørgensen er stuepige på en herregård mellem Kerteminde og Nyborg. Den 14. november begyndte hun at lede gymnastik, to hold, et børnehold og et hold unge piger. Så er hun blevet valgt ind i bestyrelsen for gymnastikforeningen. Til sidst efterlyser hun »Musen«, fordi hun ikke har set den længe. — Anna K. Olesen er blevet gift og hedder nu Pedersen. Hun skriver: »Nu er jeg blevet købmandskone og »diskenspringer«. Vi hjælpes ad i forretningen, det har jeg aldrig prøvet før, så I kan tro, der blev lukket skuffer op og i de første dage.« Men nu siger hendes mand, at hun er rigtig dygtig. Held og lykke til, Anna! — Kirsten Olsen bor stadig hjemme og arbejder i Helsinge. Hun har 2 hold til gymnastik, 1 hold småpiger, 24 (det er mange), og et hold unge piger. Kirsten deltog på Frederiksborg amts hold til landsstævnet i Vejle. Hvis nogle af jer ser filmen fra landsstævnet, så sig godt efter, for hendes Kaj skulle være med på et billede. Han er sammen med en skydekammerat. — Ulla Rydahl er stadig i Stockholm, hvor hun har været siden maj 1960, men hun regner med at rejse hjem til januar. Hun er træt af at se på grå huse (storbyen) og ikke få frisk luft. Hun er vældig glad for den svenske gymnastik, men det er for dyrt, 65 sv. kr. pr. kvartal for bare én time om ugen. Hun skriver til sidst: »Såsom forlovelse, bryllup og børn er endnu gået min næse forbi, men det kommer vel nok.« — Ruth S. er stadig på »De gamles hjem« i Ringsted. Ligesom sidste år

leder hun gymnastik i Veterslev, og hun er selv kommet på eliteholdet. »Ellers alt ved det gamle,« skriver Ruth. — Efter at have været »på græs« på Bramminge Efterskole i sommer er Kathrine T. begyndt anden vinter på Den danske Husflidshøjskole i Kerteminde og bliver færdig som håndarbejds lærerinde til maj næste år. Hun har lige købt symaskine, så der bliver nok ordentlig syet dragter og frakker. — På »Nørremarken« ved Vejle har man fået en ny beboer. Det er Alice N., som er flyttet ud i en et værelses lejlighed, som hun er meget glad for. Hun arbejder stadig i samme forretning. Der bliver nok rigtig lavet gymnastik i Vejle, for Alice har et juniorhold på 70 piger. Det er også for mange, så hun vil gerne have dem delt i to hold. Alice fortæller, at Signe også har meget at lave. Hun har nemlig 140 unge piger. Alice er endnu ikke blevet gift. — Else er i Nordborg bank på sidste læreår. Nu i vinter går hun i handelsskole, så der er ikke tid til meget andet end lektier; men gymnastikken svigter hun nu ikke, selv om hun ikke selv har hold i år. Hun var også med til landsstævnet på Sønderborg amts hold. — Ninna H. Mose hedder nu fru Kallesøe og bor på Solbækgård, Balle pr. Silkeborg. Hun har været gift i snart et år. Ninna fortæller, at Edel Pape går på seminarium i Silkeborg; så ved vi da lidt om hende; hun har ikke svaret på min forespørgsel. — For mit eget vedkommende ligger gymnastikken helt stille. Jeg kan ikke få tid, selv om jeg forfærdelig gerne ville. Da jeg jo læser på sidste år på børnehaveseminariet, skal der hænges i. Når jeg er færdig med uddannelsen til juni 62, skal jeg ordentligt have sving i de stive lemmer. — Det var alt for i år, og så håber jeg, vi ses til elevmødet.

Glædelig jul og godt nytår!

Edith.

Sommerpigerne 1959!

Lise Vang Hansen hedder nu fru Wraae og bor i Århus. Lise blev gift den 26. maj i Ebeltoft kirke. Lise vil som sædvanlig ikke følge »holdet« og fik derfor en pige den 14. juli 61, som hedder Lone. Lone er naturligvis som moderen, kær, charmerende og lattermild samt jordens dejligste pige.

Sonjas dreng, som jo var den første til fodboldholdet, er nu 1½ år. Sonja er meget stolt, for han er begyndt at tale udenlandsk. Sonja, mand og barn er flyttet ned på gården, så hun har travlt fra morgen til aften. Gymnastik håber Sonja på at dyrke i vinter; håndbold har hun dyrket hele sommeren.

Ria har også fået en søn; han blev født den 25. marts 61, så hun har travlt med at være mor. Ria har kun én elev i gymnastik, og det er sønnen Claus. Han er en meget flittig elev; han

lærer at gå, hvilket forhåbentlig lykkes. Ria selv går til gymnastik.

Eva bor stadig i Stenderup og har fundet sig godt tilrette. Eva vil gerne følge Sonja og yde et bidrag til »holdet«. Sønnen er bestilt til sidst i februar, og Eva glæder sig meget. Den eneste sport, Eva dyrker, er roecoptagning.

Karen, der som Lise er med for første gang, har oplevet en masse. I november 59 tog hun til København i ½ år; derfra tog hun til England i 9 mdr. Derefter var Karen hjemme i 1½ måned og tog så tilbage til England. Hun havde plads hos en familie i London, hvor hun passede 2 drenge. Lige hjemkommet fra England tænker hun på efter jul at tage til Tyskland. Fra den 11. november er Karen i Illums Bolighus som juleassistance.

Birgith har også giftet sig, går nu hjemme og nyder livet og sit nye hjem. Birgith har dyrket og ledet 35 små piger i håndbold i sommer. I vinter går hun ikke til noget; jo, hun er med i en strikkeklub, hvor pindene og snakketøjet går livligt.

Hanne har forladt Skive og bor nu i Herning. Hanne har arbejde hos Edv. Bendtsen, »Valna«, og i nærheden har hun et klubværelse. Hanne, som var småforlovet (det røg i sommer), lever nu af den fri kærlighed. Hun underviser 2 hold børn, ca. 100, i gymnastik. Hun er stadig spejder, men hun er gået over til de gule drengespejdere og hjælper til i flokken.

Marie Villadsen har været hjemme i sommer som både karl og pige. Den 1. november begynder Marie som smørrebrødselev på Hørning kro, hvilket hun glæder sig til; men mest glæder hun sig til, at elevtiden, 2 år, er gået, så hun kan begynde at tjene en masse penge. Marie har spillet håndbold i sommer og håber, hun kan komme til at dyrke gymnastik i vinter.

Tove er igen i Sverige og bor i noget, der hedder Wällingby lidt uden for Stockholm. Tove arbejder på et gartneri; hun er eneste dansker og eneste pige. Nogle friske arbejdskammerater har hun, 3 svenskere, resten finske og tyske, 15 ialt. Hvis Edith ikke har hørt fra Ulla Rydahl, sender Tove en hilsen fra hende; hun arbejder i nærheden. Tove dyrker ingen sport, men prøver på at dygtiggøre sig i tysk.

Marie Heltoft er blevet landmandskone; hendes mand har overtaget sine forældres gård i Stenum. Marie er stadig på dommerkantoret og kører hver dag frem og tilbage; kørekort og bil har hun nemlig også fået.

Lise Lotte har på grund af sygdom måttet overdrage sine hold til en anden for i vinter. Lise Lotte var i sommer en tur i Stuttgart som gymnast; en stor og dejlig oplevelse.

Om mig selv, Anna-Lise, er der intet nyt udover, at når dette

udkommer, har jeg rundet de 30 år og er stadig »ungkarl«, eller hvad man nu kalder det. Jeg er skuffet over, at ikke flere har svaret mig. Det tager da ikke så lang tid, at det er uoverkommeligt; tag jer nu sammen til næste år. En særlig tak til Lise Lotte, som sendte sin hilsen fra hospitalet. Jeg fejrer som sædvanlig nytåret i Horsørød.

Anna-Lise.

Vi ønsker hermed alle en rigtig god jul samt et godt og lykkebringende nytår.

Edith og Anna-Lise.

Sommer 1959!

Vi, Bjarne, Karles og Gurli, bor stadig i Skovbrinken 5, Allerød, og i sommer har både Annette Brask, Anna Lise, Edith og Else, Lillian, Lise-Lotte og Kirsten naturligvis været og besøge os. Det er vi glade for og håber, at flere viser sig med tiden. Bjarne er nu en stor dreng på 1 år med blå øjne og lyse krøller, som bliver klippet, så han kan ligne en dreng til fodboldholdet. Tirsdag går jeg til gymnastik i LSF, og fredag og lørdag arbejder jeg på en salon i Hillerød, så helt i frø er jeg ikke gået.

Ellers alt vel; vi ses til elevmødet 62.

God jul, godt nytår!

Hilsen *Bjarne, Karles og Gurli.*

Hallo, hallo, kære kammerater 1959—60!

Så er der atter forløbet et år, så nu skal vi igen til at finde nyhederne frem af de breve, vi har modtaget fra jer! Det glæder vi os til, for vi synes, det er morsomt at høre, hvorledes det går jer allesammen.

Da vi sidste år skrev »nyt til årsskriftet«, var Kirsten Harn-dahl jo rejst til Amerika, og der har hun været indtil oktober måned i år. Kirsten har selvfølgelig oplevet en mængde ting derovre på den anden side dammen! — Selve opholdet har for Kirsten været så stor en oplevelse, at hun ikke rigtig ved, hvordan hun skal beskrive det. Til daglig arbejdede hun i huset og et stykke tid fulgte hun undervisningen i en amerikansk skole. I fritiden dyrkede hun vandskisport og svømning, og desuden ledede hun gymnastik i den skole, hun gik på. Den 1. oktober begyndte Kirsten som sygeplejeelev på Århus Kommunehospital. Det er hun vældig glad for, selvom der er nok at bestille.

Knud Platz har haft arbejde inden for børneforsorgen på et skolehjem i Nordsjælland, men går nu i præparandklassen på Støvring Højskole. — Lille Birthe er nu holdt op med at være »diskenspringer« og er begyndt en karriere som kontorist på

svineslagteriet i Vejle. Birthe går til gymnastik, men har ikke tid til selv at lede i år. Desuden dyrker hun sportsdans og har været rundt i forskellige byer til turneringer.

Denne gang har vi fået brev fra Drinkhouse i Florida. Han skriver, at han savner sine venner i Danmark og Norge, og at de 5 måneder, han tilbragte på skolen, var de bedste i hans liv. Han er netop blevet færdig med det sidste år på High School og er nu begyndt at læse til ingeniør på universitetet i Miami. Når han har læst 2 år derhjemme, er det hans mening at rejse til Tyskland for at studere sproget, og så vil han besøge alle sine gamle venner igen. — Eric sender de bedste hilsener til sine venner i Danmark og Norge.

Mette læser stadig på Silkeborg Seminarium, men i år har hun heldigvis fået tid til at dyrke gymnastik i fritiden, skriver hun.

I Brande hos »Bombardine« går det godt. Han er ikke aktiv inden for sporten, men derimod i sin have. Han arbejder som vulkanisør og har ved siden af en lille kaninfarm. Familien venter en glædelig begivenhed til foråret!

Dorthe går stadig på seminarium, har endnu mere at bestille end sidste år, så der er ikke tid til gymnastik. — Fra Grethe Hansen i Norge har vi modtaget følgende: »Her går det godt. Jeg har nok at bestille og arbejder nu i en manufakturforretning, men har alligevel tid til at dyrke gymnastik. Mange hilsener til jer alle.«

Hans Henrik har arbejdet i Schweiz ved landbruget, men da 17 timers arbejdsdag ikke var noget for ham, tog han hurtigt hjem igen. Forinden nåede han dog at tage en sviptur til Italien, Frankrig og Holland. Nu arbejder han på en herregård herhjemme, men efter nytår skal han ind som soldat.

I »Pøt Mølle« kan vi igen træffe Kis efter hendes lille »afstikker« til København. Kis dyrker stadig ridning, men er desuden begyndte at spille badminton. — Vagn P. arbejder stadigvæk ved Statsbanerne i Røde Kro. Han er blevet forlovet — til lykke Vagn — men har ikke tid til at dyrke idræt!

»Tamber« læser stadig på Jelling Seminarium. Han har nu fået mere at bestille. I sommer har han dyrket atletik og været med til flere landsstævner. Nu spiller han håndbold sammen med »Miller« for Mølvang. — På Rosenvold Slot går det stadig fint for Connie. Hun leder både håndbold og gymnastik og har stor tilslutning. Hun deltager selv i atletik og har lige fået idrætsmærket i guld. Til lykke Connie! — Holger læser nu på seminariet i Jelling. Han har meget at bestille, men har alligevel tid til at spille fodbold i Brørup.

I Lisbjerg går alt ved det gamle. Jytte Skipper er stadig på det samme kontor i Århus. Hun går til kjolesyning og dyrker yoga, så der bliver ikke tid til idræt! — »Miller« arbejder stadig som bager i Vejle, men tænker på at skifte erhverv. Han spiller håndbold, fodbold og badminton. — Tove E. er i fuld gang med sin uddannelse til sygeplejerske. Hun mangler nu kun 1½ år af elevtiden. Da hun har skiftende arbejdstid, kan hun ikke dyrke gymnastik regelmæssigt.

Arenholdt Riisager arbejder i Stouby. Han har i sommer hjulpet Connie med hendes lederarbejde inden for atletikken. — Ingrid arbejder stadig i forretning i Sorø og er glad for sit job. Hun er som tidligere ivrig gymnast, men leder ingen hold i år. — »Martini« er stationeret som soldat i Viborg. Han bliver hjemsendt til maj og glæder sig til at komme i gang med sporten. — Jonna er ansat inden for DSB og arbejder på en lille station lige uden for Odense, men efter 15. november 1961 har hun mulighed for at søge andetsteds hen. Hun er glad for sit arbejde, men har skiftende arbejdstid, så der er ikke mulighed for at dyrke idræt. — Martin K. har hele sommeren arbejdet hjemme, men er nu på landbrugsskole i Grindsted. Han har spillet fodbold, håndbold, har været dommer i nogle håndboldkampe og endvidere været træner for nogle drenge. Når han er færdig på landbrugsskolen, vil han til København på Landbohøjskolen.

Ellen læser stadig på seminarium. Efter jul skal hun for første gang ud som vikar. Det glæder hun sig til. Hun er stadig aktiv inden for atletikken og håber på mange store opgaver i fremtiden.

Inden for marinen har Peter været stationeret på depot-skibet »Ægir«. Med det har han været på tur til både Sverige og Norge. Den 6. oktober blev han hjemsendt og går nu i præparandklassen på Emdrupborg Seminarium. — Jytte Falk læser ikke på seminarium mere, men er gået ind til »den evige hvile« som kontorist hos DSB i Århus. Desuden har hun et ungpige- og et fruehold til gymnastik og er selv gymnastikpige hos AGF.

Sidste vinter arbejdede Nis på en stor gård i Tyskland, 30 km øst for Hamburg. I sommer har han arbejdet herhjemme og deltaget i europamesterskaberne i military, som afholdtes i Holland. Nis blev nr. 4 af 36 og bedste dansker. Et fint resultat. Til lykke, Nis! Nu springer han rekrut i Næstved. — Annelise går hjemme på gården og har travlt med det huslige. I sommer har hun kørt bilorientering, og nu leder hun 2 store pigehold til gymnastik.

Niels Undahl arbejder nu igen ved landbruget. I sommer har

han været i Brovst, og nu er han underforvalter på godset »Brattingborg« på Samsø. Han dyrker ikke idræt i øjeblikket, men håber at begynde igen til sommer.

Den 26. august var der stor fest i Årre, for da holdt Ruth bryllup med sin Erik. Hjertelig til lykke, Ruth! Nu bor de i Ansager i deres eget hus. Ruth er blevet medlem af en »syklub« og skal til vinter lede gymnastik.

Hans Marrebæk har i sommer arbejdet hjemme. Han har dyrket rosport og vundet flere sølvmedaljer. Fra den 1. november har han været soldat i Sjælsmark.

I juni måned kom »Pluto« tilbage til de hjemlige græsgange efter sit ophold i Amerika. I sommer har hun arbejdet på Hovedgård Børnehjem — og siden den 1. oktober som sygeplejeelev på Århus Kommunehospital. Hun har meget at bestille, men svigter ikke håndbolden og badmintonspillet. — »Benjamin« går stadig på seminarium, og det giver ham nok at bestille. Alligevel får han tid til at lede håndboldtræning med nogle små FDF'er, og inden for FKBU dømmes han af og til nogle håndboldkampe.

I Ågård, hjemme hos Doris, går det fint. I sommer har hun ledet håndbold med juniorpiger, og de blev amtsmestre. Til lykke med resultatet. Nu har hun et ungpigehold til gymnastik. — I sommer har »Mattson« arbejdet som portier på et hotel i København, men aftjener nu sin værnepligt inden for flyvetropperne.

Aase har fået værelse i Randers og er stadig glad for sit arbejde som kassererske. I sommer har hun dyrket meget atletik og gymnastik. Nu spiller hun badminton og går på forskellige aftenkurser. — Erik V. er nu begyndt på Teknikum i Århus. I foråret fik han sin debut som fodbolddommer og har siden da dømt kampe af og til.

I år har vi kun fået svar fra ca. halvdelen af »drene«, medens alle pigerne har sendt brev. — Det er for dårligt, gutter, men vi håber, I vil indhente det forsømte til næste år.

Nu har vi ikke mere at berette denne gang, så vi slutter med at ønske jer alle en rigtig glædelig jul og et lykkebringende nytår. — På gensyn til elevmødet!

Mange hilsener fra *Aase og Erik V.*

Fra de norske sommerpiker 1960!

Nå er det allerede 1½ år siden, vi var sammen på D. J. I., og meget er hendt siden den gang.

Vi starter i nord hos Kari i Steinkjer. Hun arbejder på kontor. Ved siden af har hun folkeskolepiker i gymnastik annen-

hver ettermiddag og leder et dameparti to ganger i uka. I sommer instruerte hun i håndball og svømmning. Hun er kommet inn på Danmarks højskole for legemsøvelser (København), så det kan hende dere får se henne igjen.

Så tar vi turen til like ved Bergen og finner der Ida som fru Vestad. Hun har samme arbeide som sist vinter, nemlig lærerinne i håndarbeid, helselære og gymnastikk ved Frekhaug folkehøgskule. Hennes mann arbeider også der.

På et næringsmiddel-laboratorium i Oslo finner vi Inger Braathen. Hun tok artium i vår og tenker på å bli kjemiker. I fritiden danser hun ballett og driver litt idrett. I sommer ble hun Akershus (fylkes)mester i 5-kamp og ble tatt ut til å bli med til Finnland i høst.

Brit har også vært i Finnland på idrettsleir og siden sammen med Kari til elevstevne. Til daglig arbeider hun ved »filmen« som kontordame. Hun driver fri-idrett og håndball og trener 15 pikespillere selv.

I Porsgrunn bor Sonja og Inger Aase, og når de er sammen snakker de dansk og »griner«.

Inger Aase har kontorpost om dagen og underviser i gymnastikk 4 kvelder i uka, to partier 5—12 år, to partier 8—16 år, tilsammen 230 elever. Myndigheten hun lærte av Signe kommer nok godt til nytte. Hun er også med i svømmeklubb og turner i tropp. I sommer var hun i Stuttgart og turnet på det norske laget.

Hildur tok eksamen ved en 10 mdr.s handels-skole, lærte der litt fransk og tok konsekvensen av det. Nå opplever hun Paris som hushjelp hos en norsk familie, og hun trives riktig bra.

Så sender vi vår beste hilsen til skolen og til alle vi lærte å kjenne i Danmark.

Med venlig hilsen *Ida.*

Kære sommerpiger 1960!

Nu kan jeg ikke vente lengere, selvom der er mange, der ikke har givet lyd fra sig endnu. Har I virkelig allerede glemt den pragtfulde tid på »Den jyske«.

Henny fra Lintrup tog efter skoleopholdet plads i en slagterforretning, hvor hun lærte alt om kød og medisterpølser. Bag efter begyndte hun sin karriere på seminariet i Ribe, hvor hun er endnu. Karen, som har været i Norge, fortæller, at hun til vinter skal til at lede gymnastik hjemme. »Hartvig« blev i forsommeren færdig med at læse til lægesekretær og er nu i fuld gang med at læse til fysioterapeut på Gentofte Amtssygehus. Dorrit ledte sidste vinter gymnastik og er nu i England. Hun kommer imidlertid hjem til jul, for, som hun skriver, »man er

gået hen og blevet forlovet«. Mette ledte også gymnastik sidste vinter, men må »lægge det på hylden« til fordel for stoftryk, til hvilket hun har to hold på aftenskolen i Vejle. Sønderjyden Tove har forsøgt sig som lidt af hvert. Først som servitrice, så ekspeditrice og dernæst i huset, hvor hun i sin fritid læser til teknisk tegner. Bodil læser på Odense seminarium og er vældig glad for det. Hun var i sommer med gymnastikhold i Stuttgart. Kis er blevet gift og bærer nu navnet Wind. Hun er holdt op med at arbejde og syr i stedet for hjemme. I vinter leder hun et kjolesyningshold i Haderslev. Den næste på programmet, Inger-Elise, har også vovet springet ind i den hellige ægtestand, og her gik bryllupsrejsen til landsstævnet i Vejle. Hun og hendes mand har en dejlig gård på Sydbyn. Ingrid F. ledede sidste vinter et hold på 26 unge piger. Til november rejste hun til Ejby på Fyn, hvor hun har fået plads i huset. Så er vi kommet til Else, som også har skiftet efternavn til Meldgård Pedersen. Det var bryllup med ca. 200 gæster, telt, 4-mands orkester, dans til den lyse morgen og masser af gaver. Birgit V. fortæller, at hun i sommer trænede pigerne i Roust i håndbold. Gymnastikken har hun næsten »lagt på hylden«, da hun har fået dårlig ryg. Hun er jo blevet ringforlovet, er lykkelig og har det godt. Ester er i København. Hun skriver, at hun ikke har forsømt hverken gymnastik eller atletik, men desværre ikke har fået gjort brug af sin lederuddannelse. Birthe N. har skiftet stilling fra defektrice til at være i huset. Hun har været i Aabenraa indtil november og rejste derefter til Aarhus. Hun er hos sådan nogle flinke mennesker og har det godt. »Søster« er i England, hvor hun om formiddagen arbejder i huset mod kost, logi og lomme-penge. Om eftermiddagen går hun på universitetet for at lære engelsk sprog, kultur og litteratur. Ruth er stadig hjemme, hvor hun hjælper i huset, men til marts skal det være slut. Hun vil prøve noget andet, og har fået en kontorplads i København. Sidste vinter ledede hun gymnastik hjemme, hvilket hun syntes godt om.

Resten af »flokken« har desværre ikke skrevet til mig, men se nu til næste år at få fat i pennen og lad os høre, hvor i verden I er henne, og hvad I bedriver.

Om mig selv kan jeg fortælle, at jeg i vinter ledede 2 pigehold, 1 hold unge piger samt et motionshold, foruden at jeg spillede badminton. Jeg blev i sommer gift, og vi har købt et dejligt hus på Amager. Jeg er stadig på toldkontor, men er blevet forflyttet til København.

Til slut ønsker jeg jer alle en rigtig glædelig jul samt et godt nytår.

Ingrid »H«.

Hallo! Hallo! — Kære kammerater 60—61!

Ja, som jeg sidder og skriver dette og vil rette en tak for alle de minderige og fornøjelige breve — både for de korte og de lange, især for de sidste — synes jeg, ligesom Jens Andersen skriver: »Det er de bedste 5 måneder, jeg har haft.« — Og sikkert vil få! Det var tider den gang — dog med en tragisk slutning.

Men lad os se, hvad Jens fortæller videre. »Jeg har som sommerferiejob haft en reservepostbudtjans. Pyh ha! Men nu er jeg begyndt på seminariet og får også tid til at dyrke den sædvanlige sport. Hilsen Jens.« — Therkel er gået i gang i Rønne på præliminærkursus. Ingen sportslige bedrifter (mon dog ikke!). — Theodor er vist stadigvæk ved murerfaget og i fritiden håndboldleder. Desuden har han været på kursus i Slesvig og på »Ollerup«. — Per har nydt sommeren som landmandselev, men er nu hjemme, til han trækker i »kongens klæder« den 2. januar kl. 12,00 i Holstebro. Han har dyrket hånd-, fodbold og badminton samt lidt erotisk!! Hvor store resultater han har opnået i det forskellige, skriver Thyssen ikke noget om! — Også Aage Fink er hjemme. Lidt sløjt med sporten og har mest spillet på Vejens 2. hold. Har ledet drenge plus spillet og dømt håndbold. — Erik Groos er nu inde som soldat i Fredericia. Fortsat god fornøjelse — også med forlovelsen! — Fra Grønland, hvortil Carl »El-Møller« rejste den 26. april, fortæller han om arbejdet som elektriker fra kl. 6 til 18 til 2.000 kr. om måneden, og om at han fortsætter til foråret for så at vende hjem til »Fyns land«. Om sporten skriver han: »Jeg har spillet lidt fodbold sammen med grønlænderne, og de går sandelig til »vaflerne« og sikke en kondition! En aften, jeg var oppe at dømme en kamp for dem, prøvede jeg at forklare dem lidt om spillets taktik, men det var, ligesom det ikke faldt i god jord. Hilsen fra Carl.« — Jørn Hjort går hjemme som karl og har på grund af dårlig ryg kun dyrket lidt håndbold. — Også Karl Johan er hjemme. Fodbold: Horsens F. S. ynglingehold og ledelse af et drengehold. — Bent Jepsen har været vikar (2 mdr.) i Vejle på Signes skole. I sommerferien var Bent så i Norge, hvor han »tilfældigvis« i Bergen var så »heldig« (verden er jo lille!) at løbe på Elin, som så trak rundt med ham i 3 uger sammen med Ellen (reserve??). Nu er han begyndt på seminariet i Esbjerg. Sport: fodbold, håndbold og ledergerning i fodbold med succes. — Ligeledes Henning Rand har spillet håndbold. Vil antagelig i en herreekviperingsforretning i Vejle. Andet nyt: sangundervisning hos en operasanger, tidligere Statsoperaen, Wien. — Gunnar Hedegaard har været i Holland to gange. På fodbolddourne og sommerferie. Har arbejdet på mejeriet i »Vorbasse Krigshavn«

(citat efter først. Søgård), men nu i Kolding. — Steen (»Putte«) er igen hjemme i Silkeborg. Har som sædvanlig været uheldig (eller er det klodsethed)! Dog ikke første gang, hvor blindtarmen blev fjernet (5 dage på sygehuset). Næste gang (4—5 uger) da han ville standse en anhænger i dens løb ned ad en bakke og fik hovedet klemt mellem traktor og anhænger, så han fik hjernerystelse og flænge i issebenet. Forresten fik du i det hele taget standset anhængereren? Anden sport: orientering, terrænløb, gymnastik og dommer i fri idræt. — Børge Lundsberg er nu ansat som sløjd- og gymnastiklærer på Halvorsminde Ungdomsskole efter at have taget sløjdkursus i Askov. Skal vi gætte på en timeløn omkring 18—20 kr.? — Og så er vores »sømand« gået i land i København som »gravemester«. Skal igang med gymnastik. Ikke blevet forlovet — selvfølgelig!! — Asger og hans arm har det godt. Så han er nu begyndt med gymnastik og har i sommer endda ledet håndbold. Nu på Korinth Landbrugsskole. — Johannes er soldat i Fredericia — senere nok til Odense! Sport: fodbold (serie 4 — »det er jo ikke alle morsingboer der kommer på divisionshold!«) og leder gymnastik. — Fra Hobroegnen skriver Bent om, at han tænker på at skifte fra tømrer til et andet erhverv. Bent har ledet håndbold (»I kan vel huske, Søgård roste mig!«) og nu gymnastik. Aktiv i håndbold, fodbold og gymnastik. — Erik »Wasser« kører lastbil i sin fars vognmandsforretning. Har dømt mesterrækkekampe i håndbold. Spiller håndbold og badminton. — Poul har gået hjemme både som enekarl og forvalter (de må da vist have sået græs i det hele!). Sport: håndbold (også dommer ligesom Erik) og fodbold (også træner). Valgt i bestyrelse og spilleudvalg. — Jens Peter har sammen med en kammerat ledet 6 håndboldhold. Leder nu gymnastik hjemme i Bramminge. Dommer i en bunke håndboldkampe. — Kaj Thomsen er på maskinstation og har derfor ikke dyrket megen sport. — Mogens Krog er blevet forlovet med den ene af jeres repræsentanter (den kvindelige!!). Atletik: opnået bedste danske resultat i kuglestød inden for junior og deltaget i ungdomslandskamp og nordisk mesterskab i Sverige. Til lykke med det hele! Nu på Dalum Mejeriskole til videreuddannelse. — Arne Thrane er i plads på hjemegnen, men skal ind som soldat i Haderslev. Dyrker: fodbold, håndbold og gymnastik. — Fra Bjerringbro fortæller Niels Due, at han er i maskinlære, og at han i idræt er lige ved 50 m i spyd. Puljevinder i sommerturnering inden for KFUM og ledet et atletikhold. — Jan Hansen på vej til at blive lærer. Løbet 1500 m (4.16.6) for 2. divisionsklubben KTA. Er begyndt med et drengehold til gymnastik. — Tage Westergård skriver som journalist under mærket »vest—«

for »Sønderjyden«s lokalredaktion i Haderslev, men har forinden ledet fodbold for drengene hjemme og selv spillet lidt. — Og så er der igen en, som er på seminarium: Hans Skovridder er begyndt i Silkeborg efter at have »knoklet« på tømmerplads i sommer. Dyrker idræt (landsstævnet i Vejle) og musik. — Hubert må vist være kommet ind som soldat, og det er for tiden ikke videre spændende at være i trøjen i Tyskland, som jo er midtpunkt for uroligheder. Har spillet fodbold og håndbold samt trænet atletikhold. — Og så er der mig selv; jeg er begyndt på fritidshjemsseminariet i Århus efter sammen med Børge at have taget Askovsløjdkurset. Spiller rigelig lidt fodbold og keder mig ellers (I kender vel min adresse, piger?). Nå, men jeg vil så slutte mit værk med at sige, at der er nogle »sløve padder« (jeg skal nok lade være med at nævne navne!), som ikke har fundet det ulejligheden værd at svare på mit brev. Selv ikke anden gang! Jeg må sige, at jeg er meget skuffet, men håber samtidig, at I har en ordentlig undskyldning.

Jeg vil så ønske alle en god jul og et fornøjeligt, minderigt nytår samt på gensyn til elevmødet. Vi ses!

»Sørensen« (Ove).

1960—61!

Kirsten har mange jern i ilden! Da hun kom fra Vejle, begyndte hun at lede både håndbold og gymnastik og fik endda tid til at komme til landsstævne. I vinter skal hun have både skolepigerne og de unge piger til gymnastik. Samtidig skal hun have tid til at spille badminton og være »forkarl« hjemme. — Ruth er køkkenpige på »De gamles hjem« i Viborg. Hun går til gymnastik og var også med til landsstævnet. — Margrethe begyndte på Århus Kommunehospitals sygeplejeforskole, men klarede desværre ikke eksamen. Hun er nu sygemedhjælper på sygehuset i Ørsted og er glad for det. Hun går til gymnastik, men har ikke haft tid til at dyrke atletik. — Jette er i huset i Geneve og er snart slidt op. En dejlig sommerferie til Rom og Nice med afstikkere til Cannes og Monaco hjalp lidt. — Nete er defektriceelev og er blevet ejer af en lille rød »Prinz«. Fritiden går med håndbold. Nete var også til landsstævne. — Ingrid er jo blevet gift og er endnu ikke over »hvedebrødsdagen«. Hun har ikke haft tid og lejlighed til at dyrke sport. — Efter en måned hjemme begyndte Tove i brugsforeningen i Vejle og er glad for det. Hun er begyndt på Signes elitehold og deltog også i landsstævnet. I sommer aflagde hun Tyskland, Østrig, Schweiz og Italien et lille besøg. — Karen har i godt 4 måneder været stuepige på herregården Hvirrings. Hun er nu begyndt på Den danske Husflidshøjskole i Kerteminde. Også Karen mindes med glæde landsstævnet. — Nanna har været

i huset siden 1. maj, men skal hjem til 1. november. Fremtiden lidt usikker. Også Nanna var til landsstævne og er nu på Signes elitehold. — Anne har været i huset hjemme og var med til landsstævnet. Hun er nu begyndt på Århus Kommunehospital. Hun har meget at bestille, men er godt tilfreds. — Gyrih læser på forskoleseminariet i Vejle, men har endnu af og til udlængsel. Det hjælper dog lidt, at hun er blevet forlovet med en ung lærer. Til lykke med det, Gyrih. — Maja er på »Solgavehjemmet« ved Hobro og har det godt. Hun holder gymnastikken vedlige og var til landsstævne. — Birgit er begyndt som barneplejeelev i Viby ved Århus. Hun synes om det, bare er børnene lidt for forkælede. Hun efterlyser kontakt med andre, der befinder sig i Århus. — Ellen fejrede afskeden med Vejle på sygehuset, hvor hun efter en grim halsbetændelse fik mandlerne fjernet. Hun er nu i huset i Bergen og har set meget af den storslåede norske natur. Hun har også fået tid til at tage idrætsmærket og gå til gymnastik. Til 1. december begynder hun på Teknologisk Institut i Århus. — Ingrid har været hjemme, men håber at kunne begynde på seminariet i 1962. Hun har trænet juniorpiger i håndbold og har også selv spillet og er begyndt at gøre noget ved atletik. Også Ingrid var til landsstævne. — Erna er »altmuligmand« hjemme, men begynder til januar som kontorelev. Hun spiller meget håndbold og var med til landsstævnet. I vinter skal hun lede et ungpigehold. — Gitte har været i huset i Norge og er nu sygemedhjælper. Til marts begynder hun på Bispebjerg hospital. — Selv tilbragte jeg 3 uforglemmelige måneder på skolen i sommer. Vi havde det pragtfuldt, selv om vejret jo ikke var det bedste. Nu slider jeg på seminariet, forsøger at lære at spille (!) klaver og går til gymnastik. Samtidig leder jeg et ungpigehold og et damemotionshold, så det er jo ikke netop beskæftigelse jeg mangler. Sidst, men ikke absolut mindst er jeg jo blevet forlovet med Mogens, som I jo alle kender.

Nu mange hilsener til alle og tak for en vidunderlig vinter.

Inge-Lise.

Sommerskolen 1961!

Hanne Bøgholm er stadig i Køge som sygemedhjælper. Mere vej jeg ikke. — Anna Andersen bor sammen med to brødre på »Ø. Dalsgård« i Vidstrup. Spiller meget håndbold, men lader gymnastikken ligge. — Mona Andersen har arbejde som syerske på en fabrik. — Nanna Brandbyge har plads i slagterforretning i Gylling (tidligere plads) og leder gymnastikken i Gylling. — Birgit Christiansen begyndte 25. august på Poul Pedersens Institut en toårig uddannelse til danse- og gymnastiklærerinde. Bor i Vanløse. — Ruth Enevoldsen er efter at have gået på arbejde på

hjemegnen i august, september og oktober måned flyttet til Bolbro på Fyn og går på fagskole i Odense. Leder gymnastik i Pårup. — Ingrid Frederiksen begyndte 15. august på Tietgenskolen i Odense. Leder håndbold. Anne Lise Glad går på gymnaset. Vil forsøge at uddanne sig til svømmelærerinde og skal muligvis lede gymnastik i vinter afhængig af lektierne. — Ingrid Øster Hansen har arbejde på Brundby hotel. Begynder 1. januar på dekortørskole i Hørning. — Jytte Fenger begynder nu som husholdningselev i Sønderjylland. Fra 15. marts skal hun læse 2 år på Teknologisk Institut i Århus. — Karen J. havde plads i Silkeborg i 2 måneder og kom derefter til Hundevad Radiatorfabrik på Fyn. Tager bogholdereksamen i Odense i fritiden. — Lene Jacobsen har siden 14. aug. haft plads i en børnehave. — Jeg selv var elev på Hadsten Husholdningsskole fra august til november og er nu hjemme for at finde ud af, hvad jeg virkelig vil.

Kirsten Damsgaard.

Sommerskolen 1961!

En lille hilsen fra nær og fjern.

Aase K. læser til korrespondent på Tietgenskolen i Odense. hun synes, det er svært, og det giver ikke megen fritid, men trods det dyrker hun 2 gange om ugen gymnastik. Det må lige oplyses, at Aase har fået kørekort, så jeg tror, det er bedst, man holder sig fra Brenderup i weekend'erne.

Ellen Margrethe. Den 15. august begyndte hun på Ribe Statsseminarium i præparandklassen. Er vældig glad for det. Bor hjemme og rejser så hver dag frem og tilbage med toget. Er desuden begyndt at lede et ungpigehold i gymnastik.

Gerd-Marie er via en lille tur til Hamburg nået Bodø i Nord-Norge, hvor hun går på handelsskole. Timerne ligger der fra kl. 15,00—20,10, og da der jo mod det høje nord er nordlys, er det fuldt forståeligt, at det om aftenen kan falde lidt tungt med at holde tankerne samlet.

Kirsten M. kom lige fra skolen ud at tjene på en gård, hvor hun har været til 1. november. Derefter kom »damen«, tro mig, om I vil, hjem som KARL. Grunden: Umuligt at få karle ved Tistrup. Kirsten leder desuden gymnastik og er i øjeblikket ved at tage kørekort til bil.

Inge-Lise går på Ålborg Seminarium og er godt tilfreds med det. Hvad sport angår, går hun selv til gymnastik og leder et ungpigehold og et damemotionshold. Sidst, men absolut bedst: Inge-Lise er blevet forlovet med Mogens, som I jo alle kender.

Linda oplyser, at hun er begyndt på et 8 måneders håndarbejdskursus på Engelsholm Højskole. Selv om det er en hel del hårdere end på Idrætsskolen, er hun glad for at være der.

Inga er havnet på Odense sygehus som køkkenassistent. Hun har en kort arbejdsdag, da den allerede slutter kl. 14,15. Men til gengæld udnytter hun også fritiden. Leder gymnastik et par gange om ugen, eftermiddag såvel som aften. Går selv til gymnastik, spiller håndbold, og endelig går Inga også til dans.

Karen P. er begyndt, hvor hun slap, altså på seminarium i Silkeborg. Som Karen skriver, er det forhåbentligt »på sidste vers«, hun synger. Hun leder gymnastik på seminariet.

Mimi var på spædbørnshjemmet i Århus, hvor hun dog rejste fra i december for at begynde som privatbarneplejerske hos en familie, der netop var vendt hjem fra Bahrein. Mimi ledede gymnastik, mens hun var i Århus, men det måtte hun desværre opgive, da hun begyndte sit nye arbejde. Familien fra Bahrein bor nemlig på godset »Meilgård« på Djursland.

Ulla er også begyndt på Tietgenskolen i Odense, hvor hun til juli får handelsmedhjælper-eksamen. Desværre har Ulla måttet sige nej til at lede gymnastik i sin fritid, da hun har temmelig mange lektier for hjemme. Heldigvis er det ikke anderledes, end at hun selv er med på et par hold.

Aase Sem skriver: »Jeg sitter på Aftenpostens afdelingskontor i Tønsberg. I kan tro, at jeg liker mig godt. Leder nå gymnastikk om kveldene. Det er piker i alderen 9—16 år. Jeg trives veldig godt med det. Ja, det var alt, tror jeg.«

Til slut kommer turen til mig selv. Jeg blev jo her i Vejle, hvor jeg er på kontor på slagteriet, hvilket jeg er meget glad for. 2 gange om ugen tager jeg til Horsens Handelsskole for at lære engelsk og håber så om 2 år at kunne tage korrespondenteksamen. Desværre har jeg ikke tid til at lede gymnastik, men et par gange om ugen går jeg til gymnastik hos Signe.

Vi 12 sender resten fra sommerskolen 1961 de kærligste hilsener med ønsket om en god jul samt et godt nytår og håber, vi ses til elevmødet 1962.

Venlig hilsen

Hanne Bjørn.

GENERALFORSAMLINGEN DEN 16. JULI 1961

Generalforsamlingen indledtes af formanden, Thormod Petersen, der kort mindedes forstander Svend Aage Thomsen og dennes virke på Den jyske Idrætsskole.

Til dirigent valgtes Thorkild Fruerlund, Bøjden.

Dirigenten takkede for valget og gav derefter ordet til formanden, der indledte sin beretning med at ønske de nye forstandere, Tage Søgård og Aksel Bjerregaard, til lykke med udnævnelsen og udtrykte ønsket om samarbejde og god fremgang for skolen. Formanden aflagde en kort beretning om elevforeningens arbejde i det forløbne år. Det væsentligste har været udarbejdelse af årsskriftet med fremskaffelse af »Nyt«. Formanden takkede repræsentanterne for deres arbejde hermed og fremsatte ønske om, at indsendelse af stoffet måtte komme på et tidligere tidspunkt, da det knob med at få stoffet behandlet til årsskriftets trykning.

Derefter fik kassereren ordet. Regnskabet balancerede med kr. 7431,73 og viste en kassebeholdning på kr. 1066,38, en stigning fra sidste år på kr. 220,51. Stigningen skyldes stadig kontingent fra medlemmerne.

Formandens og kassererens beretning godkendtes.

Næste punkt på dagsordenen var valg af bestyrelsesmedlemmer. Formanden, Thormod Petersen, og Hertha Kristoffersen afgik. Lizzie Brandt Andersen ønskede ikke at fortsætte sit arbejde i elevforeningens bestyrelse, og generalforsamlingen godkendte dette. Nyvalgt blev Preben Tornhøj Nielsen, Helge Stenkjær Sørensens, Poul Emil Dupont. Hertha Kristoffersen genvalgtes. Suppleanter blev Niels Peter Knudsen og Margrethe Dau Hansen.

Nyvalgt til revisor blev Niels Peter Knudsen og Knud Thomsen.

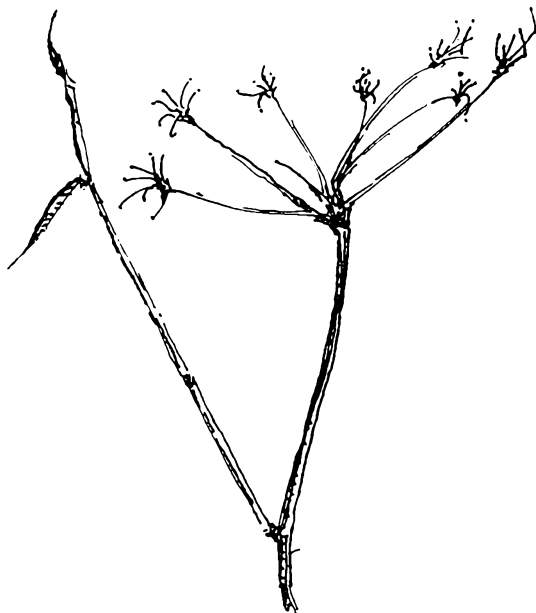
Under eventuelt vedtog generalforsamlingen at nedsætte et udvalg, der skulle formidle en indsamling til forstander Svend Aage Thomsens minde. Udvalget kom til at bestå af følgende:

Lizzie Brandt Andersen,
Thormod Petersen,
Charles A. Lange,
Niels Peter Knudsen,
Ane-Lise Spang Madsen og
Ingrid Thomsen.

Derefter gik man over til valg af repræsentanter. Her henvises til kartotekets repræsentantskabsliste.

Dirigenten takkede for god ro og orden, og generalforsamlingen hævedes.

Hertha Kristoffersen.

REGNSKAB

for Den jyske Idrætsskoles elevforening

1. juli 1960 til 30. juni 1961

Indtægter:

Kassebeholdning pr. 30. juni 1960	845,87
Indgået for årsskrifter 1960	6569,50
Renter på girokonto	16,36
	<hr/>
Balance	7431,73

Udgifter:

Trykning af årsskrifter	4698,90
Porto, kuverter m. m.	1023,25
Kontingent til Landselevforeningen	130,50
Rejseudgifter til bestyrelsesmøder m. v.	263,70
Gaver m. m.	249,00
Kassebeholdning pr. 30. juni 1961	1066,38
	<hr/>
Balance	7431,73

Ovenstående regnskab er d. d. revideret. Bilagene er revideret, beholdningen fundet til stede og regnskabet i god orden.

Vejle, den 15. juli 1961.

N. P. Knudsen. Knud Thomasen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

Vinteren 1960—61.

1475. Jens Andersen, Danasvej 1, Horsens
1476. Therkel Bisgård, V. Ørum pr. Uldum
1477. Knud Bjaldby, Harrested pr. Slagelse
1478. Theodor Brügger, Oversømark, Post Barderup, Flenborg
1479. Tor Burum, Nadderudvej 32, Bukkestua, Norge
1480. Jan Magne Duedahl, Ringebu, Norge
1481. Per Thyssen Eriksen, Søvang, Bedsted, Thy
1482. Åge Fink, Gammelby, Vejen
1483. Erik Groos, Selling pr. Hadsten
1484. Carl Møller Hansen, Ullerslev st.
1485. Jørn Gliemann Hjort, Vanggård, Lejrskov
1486. Hubert Hermann, Osterende 117, Husum, Sydslesvig
1487. Karl Johan Jacobsen, Ørskov Overgård pr. Tvingstrup
1488. Bent Egeris Jepsen, Nørregade 22, Brørup
1489. Bent Crister Johansson, Hamngatan 4, Østersund, Sverige
1490. Henning Rand Jørgensen, Givskud pr. Jelling
1491. Steen Otto Klercke, Borgergade 74, Silkeborg
1492. Gunnar Hedegård Kristensen, Vorbasse
1493. Torgils Langesæter, Porsmyr, Hardanger, Norge
1494. Claus Lehland, Ebbelsgt. 3, Grimstad, Norge
1495. Bjørn Lorentzen, Kongensgt. 29, Moss, Norge
1496. Børge Lundsberg, Askov Sløjdscole
1497. Svend Aage Nielsen, Fjenneslev Mose, Fjenneslev
1498. Johs. Evald Nørgård, Frøslev pr. Nykøbing, Mors
1499. Asger Odgård, Håstrup, Fyn
1500. Kaj Påske Pedersen, Lindved pr. Hornsyld
1501. Bent Poulsen, Stenild pr. Hobro
1502. Kaj Poulsen, Vils Brugsforening, Mors
1503. Folmer Rasmussen, Langskov pr. Ølholm
1504. Poul Rasmussen, Vendelhavegård, Midskov pr. Mesinge
1505. Erik Rasmussen, Mesinge, Fyn
1506. Jens P. Rue, L. Darum, Bramminge

1507. Mogens Krog, Vrenstedvej 7, Løkken
 1508. Ove Sørensen, Staurhøjgård, Mesinge st.
 1509. Birger Tang, Østergård, Bøvling pr. Fåre
 1510. Kaj Thomsen, Agervig pr. Næsbjerg
 1511. Arne Thrane, Lunderskov Hotel, Lunderskov
 1512. Tage Vestergård, Hundborg pr. Sjørring, Thy
 1513. Anders Welin, Mariefred, Sverige
 1514. Niels Due Jensen, Østergade 41, Bjerringbro
 1515. Jan Larsen, Vosborgvej 33, Kastrup
 1516. Einar Morvik, Åsane pr. Bergen, Norge
 1517. Hans Skovrider Jørgensen, Høverdalen, Muldbjerg
 1518. Inge Lise Risgård Mortensen, Strøjbergsvvej 4, Ålborg
 1519. Lene Johansen, Fruehøjvej 34, Herning
 1520. Ingrid Jensen, »Bakkebo«, Skæring Strand pr. Hjortshøj
 1521. Elin Alsaker, Strand pr. Bergen
 1522. Kirsten Andersen, »Østergård«, Hvidsten, Tårs, Vendsyssel
 1523. Ruth Bisgård Christensen, Fjelsø pr. Ålestrup
 1524. Margrete Dau Hansen, Diergård, Vitved pr. Skanderborg
 1525. Jette Isaksen, Vester Mølle, Fåborg
 1526. Agnete Jensen, Bakkerup, Knabstrup
 1527. Grete Jensen, Strandgade 7, Thisted
 1528. Tove Jensen, Pederstrup Brugsforening, Kjellerup
 1529. Anne Lise Kamper, Frejlev, Lolland
 1530. Karen Kirstine Klausen, Vestergård, Lødderup pr. Nykøbing, Mors
 1531. Nanna Kristensen, Christiansdal, Rugsted pr. Vejle
 1532. Anne Sander Larsen, Saxgård pr. Sønderborg
 1533. Lisbeth Bro Nielsen, Trustrup pr. Hundslund
 1534. Maja Pedersen, Snæbum, Hobro
 1535. Liselotte Rothmann, Vesterbrogade 129, København V.
 1536. Kirsten K. Sennels, Ødsted Præstegård pr. Vejle
 1537. Birgit Stenkjær Sørensen, Sdr. Vissing
 1538. Ellen Sørensen, Skotsgård, Bredsten
 1539. Ingrid Nygård Thomsen, Østervang, Gildebjerg pr. Hejnsvig
 1540. Erna Tranbæk, Roum pr. Møldrup
 1541. Helle Vinten-Johansen, Bredgade 63, Kbhvn. K.
 1542. Birgitte West, Egebæksvej 65, Højbjerg
 1543. Gyrith Meldgård, Skolegade 23, Holstebro

Sommerskolen 1961

1544. Hanne Bøgholm Andersen, Sygehusvej 27 c, Køge
 1545. Mona Andersen, Arnborg pr. Herning
 1546. Nanna Brandbyge, Brandbygegård pr. Falling
 1547. Birgit Christiansen, Bøggildsvej 1, Odense

1548. Margrethe Christensen, Rebild Søndergård pr. Skørping
 1549. Kirsten Damsgård, Fjerritslev Avis, Fjerritslev
 1550. Ruth Enevoldsen, Voldbjerg Mark, Hee st.
 1551. Ingrid Frederiksen, Dalby pr. Dalby
 1552. Anne Lise Glad, Sortland, Norge
 1553. Ingrid Øster Hansen, Granhøjgård, Brundby, Samsø
 1554. Jytte Fenger Brandt-Hansen, Overgårdsminde, Hvidbjerg,
 Thy
 1555. Lena Margrethe Jakobsen, Ryvej 11, Hasle, Århus
 1556. Åse Klint Jørgensen, Brenderup st., Fyn
 1557. Birte Koroneos, Langengevej 1, Risskov
 1558. Ellen Margrethe Lauridsen, Møllevang, Gredstedbro
 1559. Gerd Marie Liland, Kabelvåg, Lofoten, Norge
 1560. Kirsten Mikkelsen, Lervad pr. Tistrup
 1561. Linda Nordestgård, Smørpøt, Skads, Esbjerg
 1562. Hanne Bjørn Olesen, Erantisvej 28, Odense
 1563. Inga Junker Olesen, Sdr. Højrup pr. Pederstrup
 1564. Birgit Mott Pedersen, Gasværksvej 21, København V
 1565. Mimi Bluhm Pedersen, Bethesdavej 81, Århus
 1566. Ulla Rasmussen, »Skovgård«, Tårup pr. Mesinge, Fyn
 1567. Åse Sem, Åsgårdstrand, Norge
 1568. Britt Tharaldsen, Solum i Vesterålen, Norge
 1569. Karen Jakobsen, Ejby pr. Gudbjerg
 1570. Karen Pedersen, Silkeborg Seminarium, Silkeborg

Husk at meddele adresseforandring til skolen!

ELEVMØDE

Kære gamle elever!

Vi beder jer i år reservere dagene 14.—
15. juli til elevmødet 1962. Vi håber at se
rigtig mange af jer.

Husk at sikre jer frihed i god tid, tag
konen, manden eller kæresten med!

Idrætstøj, sengetøj m. v. må som vanlig
medbringes.

På gensyn!

Jeres

Aksel Bjerregaard og Tage Søgård.

INDHOLD

	Side
<i>Willy Sørensen</i> : Mindeord	5
<i>Evald Andersen</i> : Svend Aage Thomsen i fest og hverdag	7
<i>Grethe Schmidt</i> : Han blev symbolet på det bedste i idrætten	11
<i>Elmo Pedersen</i> : Ved amtsvejassistent Ole Chr. Thom- sens død	18
<i>Otto Lassen</i> : Præsentation	20
<i>Rud. Münster</i> : Juleprædiken	23
Besøg af maleren Viggo Kragh-Hansen.....	28
<i>Ove Bøje</i> : Hvad idrætstræneren kan lære lægen	29
<i>Aksel Bjerregaard</i> : Styrketræning	35
<i>Signe Troelsen</i> : Om at synge.....	39
March	43
<i>Tage Søgård</i> : Kære gamle elever!	44
Skolens kursusvirksomhed	62
Nyt fra gamle elever	70
Generalforsamlingen	101
Regnskab for elevforeningen	103
Nye medlemmer i elevforeningen	104